

Universitätsbibliothek Wuppertal

Svidae historica caeteraque omnia, que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant

Suida <Fiktive Gestalt>

Basileae, 1581

D

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-313)

GYMNASIA tria fuerunt Attica, Academia, Lyceum, Cynosarges,

GYMNASIVS, Sidonius sophistes, Imperatoris Constantini temporibus. Scripsit declamationes, & in Demosthenem commentarium, & alia quaedam.

γυμνήσια.) Hic olim animo uirili in nuda se exercuit uita.

γυμνοποδία.) Planipedia. Coetus puorum Sparta Laconica, qui hymnos diis canebat, in honorem Spartanorum, qui Thyreis occubuerant.

Somnij explicatio.

γυμνός καθεδρῆς, σῶν ὑποκειμένης πραγμάτων.) Nudus sedes tuis cedes bonis. ἀνεροκερικόν.

GYMNOSOPHISTAE, philosophi apud Babylonios & Assyrios.

Miseria et inopia pro uerbis.

γυμνόπετρος.) Nudior ialemo. De miserabilibus. Ialemus uox est, quae in fletu usurpatur. Eodem modo dicitur, Nudior pistillo. Aristophanes uero, Caecior pistillo dixit. Nudior leberide: id est, exuijs serpentis & cicadae. Alij pro nudior aut caecior, ponunt inanior. Sic, Nudior clauo: de egentissimis.

γυμνῶ φυλακῶ δὲ τιτὰ τῆς.) Nudo excubias mandas. De ijs qui per inopiam exequi mandata nequeunt.

γυμνοῖ ἑράρες.) Foeminaccipitres. In promptu habent isti ueneri nepotuli speciosas causas, quibus irretiant mulierculas.

γυμνοῖς ἀρ' ἀντὶ τέτυξο.) Mulieri fuisti similis: apud Homerum.

γυμνοῖς ὄλεθρος.) Mulieris pestis. De ijs qui miserabiliter perierunt: id quod accidit multis per mulieres.

γυμνοῖς πυγή.) Mulieris nates. De ignauis, quod domi est manendum mulieribus.

γυμνοῖς ἠρακλείδης ἔφοιτῶ.) Mulier fanum Herculis non frequentat. De ijs qui res se indignas gerunt, ex eo quod Hercules seruiuit Omphalae.

γυμνοῖς ἐράτηγῆ.) Mulier exercitum ducit. De re inopinata.

γυμνοῖς μερόλη.) Magna mulier, quae scilicet uiro pusillo dominatur.

γυμνοῖς.) Cuius est iste cinædus Mala sapientiae studens, & in impijs Epicuri sermonibus sese exercens, & uoluptatibus, quas ille homo, effoeminatus uerres celebrabat?

γυμνοῖς σκιά.) Vulturis umbra. De nullius precij rebus.

γυμνοῖς τὸν Φυσῶς.) Gyrgathum inspiras. De ijs qui frustra laborant. Gyrgathus lectus est, in quo paralyticos & furiosos uersant.

Alia pro uerbis

Epicurens.

DAGON, idolum Allophylorum, cui captam testimonij arcem dedicarunt. (δάκεις, ἢ δάκροι.) Daci, qui nunc Patzinacitae dicuntur.

δακνόμενος.) Lacedemoniorum exercitatio est: Utinam edifices, ac terram egerras, & equos alas, & uxor tua moechum habeat: quod haec omnia sumptuosa & noxia sunt.

DACIA, regio trans Istrum, in quam Traianus colonos misit, eandemque Aurelianus reliquit, nam Illyria & Mysia afflicta, cum fieri non posse crederet ut provincia illa medijs fluuijs intercepta conseruaretur, colonos Romanos, inde deductos ex urbibus & agris, in media Mysia collocauit, eamque Daciam appellauit: quae nunc sita in medio, utramque Mysiam separat. Stephanus. Dacia, regio prope Borysthenem. Dacos uocamus Daos. Getas uero uersus Pontum uergentes: Daos (Daos) qui est contrarius ad Germaniam & Istri fontes incolunt. Apud Atticos seruatorum nomina sunt Dauis & Getas.

δακτυλι.) Hannibal, Carthagenensis imperator, Marcello consule interfecto, cadueri astans, ut omnia uulnera in petore esse uidit, ut militem probauit, ut ducem derisit: detractoque anulo eius, epistolas obsignauit. Anuli est succino, & burnei, profunt mulieribus.

δακτύλιος ἡμέρα.) Dactyli dies. De fortunatis. Dactylus enim quidam Athenis fuit, maximos adeptus honores.

DALDIS, urbs Lydiae.

δαλδός εἰς πῦρ.) Torris in ignem. Pro uerbium.

δαμασίφρονα χρυσόν.) Pindarus appellat aurum, quod domet atque decipiat mentem.

DAMASCIVS, Stoicus philosophus, Syrus, Simplicij & Elamitae Phrygum familiaris. Floruit Iustiniani Imperatoris temporibus. Scripsit commentarios in Platonem, ut de principijs, & philosophicam historiam.

DAMASVS Romae episcopus, uersificator ingeniosus. Multa breuiter heroico carmine comprehensa edidit, & octogenarius sub Theodosio imperatore decessit. Scripsit & alia multa.

DAMASTES Sigeensis, e Sigeo, promontorio Troadis, Dioxiippi filius, ante bellum Peloponesiacum uixit, aequalis Herodoti, ex antiquissimis historicis. Scripsit de rebus in Graecia gestis. De parentibus,

213
tibus, & maioribus eorū qui ad Troiam
militarunt, libros duos: Gentium catalo-
gum, & urbium: De poetis & sopheris, &
alia complura. Fuit Hellanici discipulus.

DAMIANVS, Ephesius sophista, qui
& in consules relatus est ab Imperatore
Seuero, & Bithyniæ præfuit: & porticum
Ephesiam, quæ ad templum porrigitur,
instar tholi effecit.

DAMIS uir nō indoctus, ueterē inco-
lens Ninum, cū Apollonio philosopha-
tus, peregrinationes eius descripsit, qui-
bus se interfuisse dicit: & sententias & ser-
mones & prædictiones. Nā Apollonius
Antiochia Ninum uenit, ubi Damis hic
eius consuetudine usus, quicquid ex eo
didicerat, memoriæ mandauit. Dicitio ei-
us, ut Assyrij, tolerabilis fuit. Nā sermo-
nis elegantiam, quippe apud Barbaros in-
stitutus, nō habuit: sed describere sermo-
nes & disputationes, & quicquid uidis-
set, aut audiuisset, effingere, & tales com-
mentarios cōponere, admodū scitē po-
tuit. Nec ita tamen in his elaborauit, ut
duo hæc negligeret: fortitudinē, qua usq;
Apollonius, Barbaras, & latrocinij de-
ditas nationes adiit, q̄ Romanis nondū
parebant: & eruditionē eam, qua more
Arabico, uoces animalium intellexit. Atq;
id, dum per Arabiam transiret, didicit.

DAMOCRITVS historicus, libros
duos scripsit, De instruēdis aciebus, De
Iudæis: in quo ait, eos aureū asini caput
adorare: & septimo quoq; anno peregrini-
um exceptū sacrificare, carne eius mi-
nutatim dissecta.

DAMOXBENVS, Atheniensis comi-
cus. E' fabulis eius sunt, Syntrophii id est,
una educati, (ut Athenæus ait in III Di-
pno sophistarum) & Seipsum lugens, ut
idem ait in XI.

DAMOSTRATVS historicus XX li-
bros scripsit Halieuticorum, id est, de re
piscatoria: & de Aquatica diuinatione,
& alia collectanea historica.

DAMOPHILVS philosophus & so-
phista, quē educauit Iulianus sub Marco
imperatore consul. Scripsit complura, è
quibus hæc in bibliothecis reperi: Phi-
lobibulum * primum de libris compara-
tu dignis, ad Lollium maximum: de Vi-
ta ueterum, & alia complura.

DANACE, nūmi nomē est, quē olim
dabant mortuis, unaq; cum eis sepelie-
bant, quo Acherusiam paludem transi-
re possent, nauulo portitori dato.

DAOCHVS, unus hic ex ijs est, qui

res Theffalorum Philippo condonarūt.

DARICVS, nummus aureus, à Dario
primū inuētus. Huius Darij exercitus
DCC millia expleuit absq; classe * cum
equitibus. Naues uerò DC coactæ sunt
aduersus Scythas.

DARICI, stateres aurei, tantundē ua-
lebant, quantum Attici aurei: nō à Xer-
xis patre, sed antiquiore quodam Dario
dicti, quorum singuli ualere dicuntur XX
argenti drachmas: ut quini Darici ua-
leant minam argenti.

DARIVS, quē deuicit Alexāder Ma-
cedo, à suorū satraparū quodā, Bessio, oc-
ciditur: q̄ & caput eius Alexādro attulit.

δασμολογῶ.) Plato quidem suos audi-
tores immunes docuit: tu uerò tributū
illis imponis, tam ab inuitis quàm à uo-
lentibus exigens.

δασμὸς.) Atheniēses Minois classe ter-
riti, se tributum quodcunq; is postulaf-
set, in Cretam missuros promiserunt.

δασπλήτα.) Tuum ergo infaustum dis-
sidium, ueluti acerbam noctem Ache-
ronticam, id est, mortē, expauesco. Da-
spletis, Erinnyis dicitur.

δασύπυς.) Prouerbiū, πρῶτον χελώνη
παραδραμείται δασύπυδα: Pri⁹ testudo cur-
su uincet leporē. De re quæ fieri nequit.

δασύπυς κρεῶν Ἰππιτυμῶ.) Lepus pulpa-
mentum quærit. De ijs qui ab alio expe-
tunt, quod ipsi habent.

δατέϊον.) ἐς δατητῶν αἵρεσιν, in diuisorū
electionem: iudicij forma est. Nā qui so-
cietate aliquarum rerum deuincti erant,
quas res alij diuidere uellēt, alij nollent:
uolentes in ius uocabant eos, qui nole-
bant, diuisorum eligendorum ergo.

DATIS Persa, cū Græcum sermonem
affectaret, χαίρομαι ἢ χαίρω, gaudeor pro
gaudeo dixit: q̄ barbarismus, Datismus
dicitur. Is cū noctu somniū uidisset (qđ
quidē cuiusmodi fuerit, non refertur) cū
primū illuxisset dies, perq̄suiit naues:
& cū in Phœnicia quadā naue auratum
Apollinis simulacrū reperisset, & è quo
templo id ablatū esset, cognouisset: sua
naue id Delum remisit, & in templo col-
locatum Delios id auferre iussit.

Datis, & (Intapheres) Artaphernes,
Persarū princeps sublato Mardonio, Da-
rij duces, legatos in Græciā miserūt, ur-
biū facturi periculū, & terrā atq; aquam
postulaturi. A c insulares qđ oēs assense-
rūt: Atheniēses uerò indignati, legatos
illos p̄scripserūt. At Lacedæmōij utrāq;
se duros polliciti, coniectos in puteū,
terra

Bessio.

Minois.

Diuisores & e-
rum commu-
nium.

Barbaris-
mus.
Somnio sac-
crilegium
repetitum.

Legati pro-
scripti &
interfecti.

terra obruerunt: se, quod postulatū fuisset, praestitisse testati.

Δατὸς ἀγαθῶν.) Datus bonorum. Datus, urbis nomen est Thraciae, ualde fortunatae, quae auri fodinas habet.

DAVID propheta, ex maioribus Domini nostri IESU CHRISTI & Dei, rex factus, magnificum se praebat, Domino omnipotente adiutore. Habebat

Heroum cohorts.

secum uiros potentes XXXV, quorum minimus par esset ceteris, maximus uero millenis uiris, robusti, & inuicti ab hostibus, scuta maxima & hastas gestantes, pedibus leuibus ut caprae in montibus currētes, armatura terribili, uultibus leoninis. Bellatorum, quos secum habebat

Numeratio populi.

Dauid, myriades fuerunt CCCXXXII, id est tricenis ter centena & uiginti millia, ut ab archiduce eius Ioabo dinumerati fuerunt. Quae res cum Domino displicuisset, per Gadē prophetam sic cum eo egit.

Optio triū calamitatum.

Sic ait Dominus Deus. Trium tibi rerū optio datur: aut ut triēnio terra fame ueretur, aut ut tres menses inimicos tuos fugias, aut ut tres dies pestis in regno tuo grassetur. Cui respondit Dauid: Tristis ista me ab omni parte in arcum cogit. Sed incidam in manus Domini. Proinde cum pestem elegisset, à diluculo usque ad prandij tēpus, LXX millia perierunt. Tum Dauid: Ego, inquit, pastor sum, qui malè feci: hi oues sunt. Manus ergo tua me inuadat. Placatus itaque Dominus, manum suam auertit, & afflictatio desijt, & Dauid eo in loco altare struxit.

Regis peccatum luit populus.

Dauid rex Israelis, cum Saul ipsum persequens, semel atque iterum in manus eius incidisset, nec ulla esset ab eo affecta iniuria, uir humanissimus sic allocutus est immanissimum: Cur tandem, o rex, me

Dauidis ex postulatio cum Saule hoste.

persequeris? cur uitam meam petis? Dominus sit iudex inter me & te: is me eripiet à manu tua. Manus uero mea te non petet. nam ut uetere parabola dicitur: Ab

Ab iniquis oritur scelus.

iniquis oritur scelus. Itaque familia Dauidica inualescebat: Saulia uero pessumibat. Denique cum bello Saul ab exteris peteretur, Engastrimythi responso accepto, alacer aciem ingressus, & infra praecordia sagitta ictus, interiit. Dauid autem

Dauidis uesgestae et calamitates.

& bellator optimus, & legum obseruator accuratus fuit, & omnes hostes subegit: & paucis quibusdam incommodis corporis conflictatus, diuinis flagellis castigabatur. Parum enim abfuit, quin à filiis suis regno pelleretur, & hostibus ridiculus factus est. Sed haec omnia poenitentia

& lachrymis correxit. Si quisquam alius, cum alijs uirtutibus, tum fortitudine fuit ornatus. In praелиjs pro defensione populi, primus in acie uersabatur, laborando & pugnando milites ad rem gerendam cohortans: non Regis instar imperado, res & praesentes & futuras optime & perspicies & administras, modestus, aequus, clemens in calamitosos, nullius criminis reus, nisi stupratae Vriæ uxoris. Opes tantas reliquit, quantas nemo alius neque Hebraeorum, neque exterorum regum: tertium rex sacro oleo inauguratus.

DAPHIDAS, Telmisenensis grammaticus, Homerum & eius poesim medacij arguit: neque enim Athenienses Iliacae expeditioni interfuisse. Adeo maledicus in omnes, ut nec ipsis dijs parceret. Quapropter ei Pergami rex Attalus insidiabatur. Aliquando Delphos profectus, oraculum derisit: deridendi causa rogans, Num equum reperiturus esset? Cumque responsum fuisset, celeriter esse reperiturum passim iactauit, equum se nec habuisse, nec amisisse. In reditu autem ab Attalo comprehensus, & à rupe, cui Equi nomen fuit, praecipitatus, interitu suo, & poena impietatis, ueritate oraculi comprobauit.

Δαφνίλευ Φορῶ βακίλειαν.) Laureum gestato baculum. sic dicere solent ij, quibus insidiae struuntur, quod laurus uim arcendi mala habeat.

DAEDALVS quidam machinarum fabricer, uarietate operum suorum celebris. *Δαδάλης πτερόν.*) Dædali alæ. De ijs qui ex inopia sibi aliquid alieni asciscunt.

Δαδάλης ποιήματα.) Dædali opera: de egregijs artificibus. Nam ueteres quidam opifices, clausos oculos faciebant: at Dædalus eos aperuit, & pedes disunxit.

Δαίμονα.) Tradunt philosophi, daemones esse quosdam humanis praeditos affectibus.

Δαιμόνιος ὄρη.) Diuinus impetus. *Δαίμων.*) Fortuna cuiusque: Aristophanes in Pluto: Corpus suum tenere Fortuna seruum non sinit, sed emptorem. Nihil

miserius est eo qui passim circuit, & ea quae infra terram sunt inquit, & coniecturis quibusdam animos familiarium explorat. Neque enim ille sentit, satis esse, sese intra suum continere genium, eumque sincere colere. Cultus autem illius hic est, purum eum ab affectibus & uitijs, & querelis aduersus hominum facta conseruare. Nam & diuina & humana omnia communia sunt, propter cognationem. Est autem aliquando

do cæcitas ista propter bonorum & malorum ignorationem nō minor illa, quæ albi & nigri discrimen ignorat.

δυσαν.) Ante panem inuentum, frumentum ptisanæ instar coquebant.

δαίτας.) Hesiodus. *Acacidæ magis arma iuuant, quàm pocula Bacchi.*

DAETIS, Ephesi locus, ubi Ephesus Lydus caupo habitans, epulas præbebat hospitib. à quo urbs ipsa nomē habet.

δαίτης εἰσις.) Conuiuium ex æquo distributum, seu bonū: sic dicit Homerus. Nam primi quidē homines, quibus epularum copia non erat, ui alijs cibum eripiebant, ut immodestia illa cū cædibus cōiungeretur. Hinc ἀπαθάλια dictā putant, à ledendis scilicet cōuiujs, ubi primum peccare mortales cœperunt. Post, ordo quidam epularum institutus est, distributione factā.

δαίτης.) Timæus ait, poetas & historicos ingenia sua ijs rebus quas sapius inculcent, declarare. Hinc Homerū epulonem, * Aristotelem gulosum & delicatum, Dionysium tyrannum libidinosum esse: quod alius cōuiuia, alius cōdimenta, alius lectulos & tapetas sapius commemorat, atq; ita quisq; suum ingeniū & uita sua prodat.

DEBELTVS, urbs Thraciæ.

DEBBORA, prophetissa, & uirago.

δέδηγμαί τῷ καρδίαν.) Morsus corde sum: id est, indolui. Συμοδακῆς μῦθος, oratio mordens cor, in quo ira & uoluptas existit. & apud Homerū: Momordit Hectoris præcordia oratio. & Vlysses percussio pectore: *Perfer, inquit, & obdura cor nam grauiora tulisti.*

δέδοξοπιημένον.) Polybius: Cetera quidem animantes corporis seruiunt appetitionibus: humanum uerò genus etiam (opinionibus præditum) gloria ornatū, nō minus incogitātia q̄ natura peccat.

δέδοται καὶ κακῶσιν ἀγχα.) Etiam ignauis obtigit præda. De ijs, quibus res præter meritum secundæ sunt.

δέδοικα.) Vereor ne plaga diuina sit. Quod ni ita esset, quo pacto sanatus nihilo esset hilarior quàm ægrotans?

δέξα.) Nicomachus, quippe deprehensus, in maximo erat metu.

δέημα.) Dij boni, ut ridiculæ sunt sponso preces, quibus me obtundit?

δεκαδύχθ.) Post xxx tyrannos, x rerum potiti sunt: quorum quilibet, auctore Lysia, decurio uocabatur.

δεκάρχαι.) Decurionum, quos in urbibus Lacedæmonij constituerint, subinde historici meminerunt. Philippus autem apud Thessalos nō decuriones, sed tetrarchas constituit, ut Demosthenes v. Philippica est auctor.

Decuriones Attici.

δεκάζευ.) Si qui magistratum aut aliud aliquid ambiabant, denis hominibus aliqd largiebatur. Origo uocis est huiusmodi. Lycus heros est, cuius, lupi specie, statua fuit iuxta Atheniensi prætoria: ubi largitionū captatores deni uersabatur. Unde prouerbiū, Lyci seu lupi decuria.

Denorū conspiratio.

δεκάπυρ σκία.) Decempes umbra. Olim qui ad cœnā uel inuitabāt, uel inuitabantur, obseruabāt umbram, atq; sub id tempus & cōuiuatores expectabant, & conuiuæ prædibant.

Lupi decuria.

Horæ conuiuij.

δεκαθῆεν.) Eorū quæ bello capta essent, decimæ dijs consecrabantur.

δεκάτη ἐπέασαι.) Decimæ epulū præbere. Mos Atheniensium ciuium fuit, decima ab ortu infantis nocte conuocari paternos maternosq; cognatos, ijsq; præsentibus. & nomina pueris indi, & immolari dijs, & cōuiuio cœtum illū excipi. Aristoteles, idē die septimo factitatū scribit.

Decimæ. Nominis impositio.

DECEBALVS Dacorū rex, & rei militaris erat intelligens, & in rebus gerendis atq; exequēdis solers: qui & per tempus cederet, & insidias strueret, & prælio strenuus esset: recteq; & uictoria uteretur, & clade accepta, quid facto esset opus, sciret. Itaq; longo tempore cum Romanis æquo Marte bellum gessit.

δεκέλεια.) Decelea, municipium Hippothontia tribus: dictū ab eo, qui Castorem & Pollucē Aphiduas perduxit: ut tradit Herodotus lib. 9.

DECELICVM bellum, extrema pars fuit belli Peloponesiaci.

DECIVS, Romanorū imperator, Philippi successor, edicto Christiani nominis homines capitis cōdēnabat, & deos adorare cogebat.

δελέαζοντες.) Scythopolitæ biduū quieverunt, fiducia eius eludentes: tertia nocte dormientem occiderunt.

δέλτ.) Zeno Cittieus successorem suum Cleanthem tabellis caræ durioris comparabat, quæ scripturam ut uix admitterent, ita probè conseruarent.

Cleanthi ingenium.

DELPHINIUM, est & Chij locus, & Athenis ædes Apollinis, ubi etiam erat prætorium eiusdem nominis.

δέλφος ἀνὴρ σέφανον μὲν ἔχει, δὲ ψειδ' ἄπο λείπει.) Delphus homo, coronā quidem habet,

k habet,

habet, sed peribit siti. Nā hi, ut Apollini sacri, coronati sunt: sed qa rebus necessarijs carent * nō discedunt, uel remouēt.

Delphynes draco.

Pytho.

DELPHI, templum Apollinis: ex eo dictum, quōd Delphynes draco ibi repertus sit, quē Apollo occidit: & Pytho, quōd idem ibi computruit. Delphico promulgatum est oraculo, ut sponsa illius & monimentum effem, & historia.

δελφίνα νήχεσσι διδάσκει.) Delphinum natate doces. De ijs qui aliquos in ijs rebus, in qb. ipsi sunt exercitati, instituūt.

δελφίνα πρὸς τὸ ἔραϊον δέει.) Delphinum cauda alligas. De rebus q̄ fieri nequeūt, propter agilitatem scilicet, & lubricitatem caudae delphini.

Explicatio somnij.

Ξηρῶν Φανέντων δένδρεων, κενοὶ κέποι.) Cum aridae arbores apparuerint, significantur inanes labores. δνειροκρητικόν.

δένδρουάτειν.) Quercus, subire, quib. ante inuēta domicilia se ueteres tegebant.

DEXTRA Domini, diuinus nutus, & bonus impetus. Sophocles: Nunquam, Telamoniade, mēs tua declinauit ad laeuam. Id est, nunquam stultē fecisti.

DEXICRATIS comici Atheniēsis, Athenæo autore, fabula est ὅφ' ἑαυτὶ πλάναμενοι: id est, qui ipsi sese decipiunt.

Pes dexter, laeuis.

δεξιὸν εἰς ἰσοπέδιμα, ἀριστερὸν εἰς ποδονίπτηραν: Dexter pes in calceo, sinister in pelui sit prior. Aristophanes. De ijs qui res, ut decet administrant. innui uidetur necessario labori plus tribuendum, q̄ delicijs.

Quō fortuna, eodem et fauor hominum inclinatur.

δεξιός.) Aristophanes: Subinde cōuertit ad molliora, ingeniosi hominis est, & eius qui natura sit Theramenes.

DEXIPPVS.) Dexippi filius, cognomine Heremitus, orator Atheniensis, uixit sub Valeriano & Galieno, & Claudio II. & Aureliano Imp̄p.

Medicus bellum composuit.

Hecatomnus.

Mausolus.

Pixodarum.

Dexippus Coūs, medicus, Hippocratis discipulus, qui accersitus ab Hecatōno Carū rege, ut filios eius desperatos, Mausolum & Pixodarum curaret: ea cōditione illos sanauit, ut bellū quod tum ei cum (Cois) Caribus erat, deponeret. Scripsit & medicum librum unum, & de praedictionibus duos.

τὸ δέον, significat τὸ ἀναγκαῖον, necessarium: ut cum dicimus, Omnia quae nata sunt, interire oportere. τὸ συμφέρον, utile: ut cū dicimus, utendum esse ambulationibus aut uictus certa ratiōe. τὸ καλόν, honestum: ut cū dicimus, iusta esse faciēda, legibus aut parētibus esse obtemperandum. Dicitur à uinciendo, seu ligando, δέον, quōd in officio cōtineat homines:

δέρμα τὸ χρυσομάλλον.) Aureū uellus, qd̄ Iason & Argonautē Pōtico mari in Colchidē p̄fecti, unā cū Medea, regis Aectae filia, rapuerūt. Id uerō nō eiusmodi fuit, ut poetā fabulatur: sed liber fuit in mēbris scriptus, qui cōtinebat, quomodo per artem fundēdi, quam Chymiam dicunt, aurum esset faciendum. Merito igitur tum id uellus aureum appellabār, propter artem quae in eo tradebatur.

δερμδονῆς λαγῶς.) Lepus dormiens uideri putatur.

DERCYLLIDAS * rex Lacedaemoniorum.

δερμόπτερα.) Solus uespertilio inter nocturnas lucres lac habet, & mammas praebet foetui suo.

DAESIVS apud Macedones, Iunius mensis.

δεσμὰ τὸ ψυχῆς.) Animae uincula sunt, uenae & arteriae, & nerui. Cum uerō ipsa per se quiescit, * uincula eius fiunt ante orationem facta.

δεσμοὶ τυρρηνῶν.) Vincula Tyrrena, quibus Tyrreni ad captiuos uexandos utebantur.

δεῦρ' ἦξα.) Huc p̄perauit celerius, quam pedibus placeret.

δεῦρ' ἴθ' ἵνα κλάης.) Aristophanes: Huc ito, ut plores. De ijs q̄ suo malo sequuntur aliquem.

δυσποπιδὸς πονηρία.) Improbitas ita infixata, ut nequeat elui.

δύπρ' ὅλων.) Altera nauigatio: cum quis secundis uētis destitutus, remis nauem impellit.

δέχεσθαι καὶ βῶλον ἀλήτης.) Glebam etiā, admittit erro. De ijs qui uel omnia in optimam partem accipiunt: uel simpliciter, qui nihil admittunt.

δεῖ δὴ χρημάτων.) Omnino pecunia est opus, sine qua nihil rectē administrari potest. Demosthenes.

δείγμα.) Locus in Piræo, in quo frequentes conueniebant ciues & hospites, quōd & rerum uenaliū specimina portabantur, ab ostendendo dictus. Attici enim moris est, ab ijs rebus ipsa loca dici, quae in eis geruntur.

δείκελον.) Ρείης πυρροφόρος δείκελον εισέρχων. Rheo terrigenae simulacrum intuens.

δειλία.) Metus, timiditas, ignauia, nitiū est in affectibus quibusdā, deficiens, cōtrariū & fortitudini & audaciae. Ac quatenus uitium, & immoderatio, cōtraria est fortitudini, qa recedit à medio: quatenus uitiū, consentit cū audacia: eidēq̄

repugnat, quatenus in defectu cernitur. *δαλόπρ* (τὸ παρακύνοντ.) Timidior prospiciente. De ualdè meticulosis. Quidam enim Herculem timēs, speluncam ingressus, ex eaq; prospiciens, Hercule uiso dirigit: & saxū, in quod conuersus est, adhuc formā hominis repræsētat.

δαλόπρ (παισαύδρα.) Timidior Pifandro. Is timidissimus cum esset, * ne animam suam uideret, timuit, quæ uiuentē etiamnum reliquit.

δαιμαλέος.) κέρβερε δαιμαλέω ὑλακίω νεκρούσιν ἰάλλων ἤδη φερκαλέον δείδιθι καὶ σὺ νέκρω: Cerbere terribili latratu Manes agitant, iam horribilē & tu metue mortuū.

δῆμ (καὶ φόβος καὶ κνδοιμὸς.) Terror, & tumultus, ministri sunt Martis, Belli filij, qui unā & ipsi cum Marte malè tractati sunt, nihil reformidati à * Vulcano.

δενὰ μὲν.) Admodum admodum perturbor ego doctus augur. A ues neq; addicunt, neq; abdicunt. Quid dicam, nescio. Pēdeo spe, neq; antè neq; retrò spectans. Et addicunt, & abdicunt: neq; credibilia sunt, neq; incredibilia.

DINARCHVS Corinthius orator, uentis exijs qui cum Demosthene comparantur. Cuius fuerit filius, non traditum est. Scripsit secundum quosdam orationes c LX: sed uerius est LX tantum ab eo scriptas esse, omnes forēses: quarum alia publicæ sunt, alia priuatæ. Obijt, Peloponēsi procurator ab Antipatro constitutus, Polysperchontis insidijs, post Antipatri obitum.

δενῆς ἀνάγκης ἐδὲν ἰσχυρώτερον.) Ut gente necessitate nihil est potentius. Necessitas enim deos etiam cogit, & (ut Plato ait) Ne dij quidem cogere necessitatem possunt.

δενοκράτης.) Dinocrates Messenius, nō usu tantum, sed natura etiam aulicus & militaris homo. Ac quod ad res gerendas attinet, perfectum ille quidē aliquid præ se ferebat, sed solidi & firmi nihil suberat. Nam bellicis quidem in rebus promptitudine atq; audacia multū præstabat cæteris, in priuatis quoq; periculis elatus, & in alijs item affectionibus: in colloquijs iucundus & alacer, & in congressibus facetus & urbanus, unaq; amabilis. Sed in rebus publicis & cōmunibus, nec ingenium intendere, nec futura solerter præuidere, nec ad populum uerba facere ullo modo poterat. Nam cum aliquando magna patriæ mala cōmouisset, prorsus nihil sibi agendum pu-

tabat: sed idem uitæ institutum tenebat, sine ulla futurarum rerum prouidentia. Etenim & amoribus, & poculis, & recitationibus erat deditus, donec cum Titus paululum de negocijs cogitare coegit. Nam conspiciatus eū in conuiuio, in longis uestimentis saltantem, tum quidem tacuit. Postridie uerò de patria nescio quid roganti: Equidem, inquit, Dinocrates, agā quod potero. Sed te miror, qui tantos in Græcia motus excitaris, posse in conuiuio saltare. Ac tum paulo uidetur factus modestior, animaduertisse, rē à se susceptam, & ab instituto uitæ & ingenio suo abhorrentem. Cæterum quia cum Tito aderat, persuasum habebat, se res Messenias ex animi sui sententia primo impetu esse confecturum.

Titus.

DINOLOCHVS, Syracusanus, aut Agrigētinus comicus, Olympiade LXXIII, filius Epicharmi, aut (ut quidam tradunt) discipulus. Edidit fabulas XIII, Dorica dialecto.

Fiducia et gratia principis.

δεινόν.) Graue quidem est, hospes, malum olim sopitum commouere: sed tamen causam execrationis aueo cognoscere. Callimachus: Quid lachrymas sopitas excitas? Aristophanes: Graue quidem est, adeo agresti animo esse uiros, ut & iaciant, & clamitent, & nihil equi & boni audire uelint.

δεινός.) Tu sanè disertus, ego uerò tui auditor parum commodus, ut quem mihi esse inimicum & graue cognouerim.

δεινοὶ πλέκουν τὰς μηχανὰς αἰγυπῆσι.) Callidi sunt Aegyptij in plectendis machinis. De ijs qui admodum sunt uersuti, cuiusmodi fuerunt Aegyptij.

δειπνῆν με δίδασκε.) Cœnare me doce.

De hominibus gulosis.

DIPNOSOPHISTAE, Liber Athenæi utilis, in quo Vlpianus quidā *κείπα* & *κῆπα* dicitur, quod uerba *κῆπα* & *κῆπα* subinde inculcarent, cum uel * de parte aliqua diei, uel de animalis natura loquebatur. Ea q; cōsuetudo illi fuit peculiaris, ut de nullo ferculo ederet, nisi *κῆπα* & *κῆπα*, id est positum uel receptum est, aut non receptum, præfatus.

δειπνοφόροι.) Dapiferæ dicebatur, quæ in Mineræ templo decumbentibus cœnam afferebant.

De: ubitus in Mineræ templo.

DIRADES, municipium Leontiaë tribus. unde Diradiota municeps.

δαισιδαιμονία.) reuerentia numinis: timor, id est superstitio, dubitatio de fide. Criton in Geticis: Reges Getarū, im-

Getæ.

Timæus his
historicis.

stura & præstigijs superstitione inducta, & cōcordia inter suos constituta, iā magna spectāt. Polybius Megalopolita: Timæus, inq̄t, in alijs q̄dē accusandis, multū habet acrimoniæ & audaciæ: sed narrationes ipsius, somnijs, & ostētis, & fabulis ineptis, deniq; superstitione degeneri, & muliebribus præstigijs sunt referat. Asclepiodor⁹ sanctus erat, & religiosus, ac primūm supersticiosus: & adeo ue-

Arcana religionis.

recundus, ut neq; * sacrificia sustineret, nec ullius arcani cōmemorationē. neq; enim hæc pertinere ad res quæ orientur & occidāt, sed Olympo digna esse, & ijs qui se in Olympo uicturos perpetuò existimēt. Religio media & interiecta est inter impietate & superstitionem. Pyrrhus cū Proserpinæ fanū spoliaret, p̄ densum:

Religio.

Intempestiua (inquit) religio, superstitio est: & opes cogere sine labore, prudētia.

Pyrrhi impietas.

Prudentia.

δειςιδάμων.) Milites ob ostēta religione moueri cum uideret, suo p̄te ingenio & solertia populi metum aliò traducere studebat.

DEBELTVS, urbs Thraciæ.

δῆβεν.) Hoc ueri speciem quidem habet, sed uim mendacij.

δηλίας κολυμβητῶ.) Delius natator, pro peritissimo natandi usurpatur, quiq; in

Heracliti Ephesij liber.

summa natet aqua. Editus est ab Heraclito Ephesio liber, qui ab alijs inscribitur Musæ, ab alijs De natura: à Diodoto, Accuratum gubernaculum & uite amussis: ab alijs, Sentētia morū: ab alijs, Mūdus, siue ornatus * modorū seu morū unius omniū. Hoc igiŕ libro Heracliti, cognomento obscuri seu tenebricosi, cū Euripides Socrati tradito, rogaret, quid ipsi de eo uideretur? illū respondisse ferunt: Præclara quidem esse, quæ intellexisset: utiq; ea etiā, sua quidē opinione, quæ nō intellexisset. uerūm natatore Delio esse opus, ne quis in eo submergeretur.

DELVS, Apollinis insula, una è Cycladibus: Quòd Delum cingāt, hinc Cyclades appellātur: dicta uel à partu, uel à Diuinatione quòd repertu difficilia declararet. Est enim Apollini sacra, hoc deo in ea primūm nato. Dicta fuit & Cynthos, à Cyntho, Oceāi F. & Apollo Cynthius: & Asteria, & Pelasgia, & Chlamydia. Quidam perperam tradūt & Zacynthum uocatam. Nicanor & Scythiadem appellatam scribit.

δηλιον.) Delium oppidulū Bæotiæ iuxta Tanagram: & ædes Apollinis.

Tribuni plebis.

δημαγωγία.) Tribunatus plebis, nō est,

inquit Aristophanes, uiri musici, & elegantis, aut boni: sed rudis, & insolentis.

δημαγωγός.) Flaminius popularis erat, ac perfectus tribunus plebis, sed nec ad res graues & bellicas tractādas ineptus.

DEMADES, Demeæ nauet filius, naueta, & naupegus ipse etiā, & portitor: hoc quaestu relicto, ad Rēp. se cōtulit, factus orator Atheniēsis, & demagogus, ut homo callidus & fortunatus. Scripsit rationes ad Olympiadē suorū xii annorū, historiā Deliā, & ortū Latōæ liberū. Iudicia euertit, & oratoria certamina. Obijt sub Antipatro. Cū autē pditor esset, inde plurimūm locupletatus, possessiones Bæoticas dono à Philippo accepit.

Demostheni Olynthios defendēti refragatus, Euthycratē Olynthiū ignominia notatū ab Atheniēsis. decreto restituit in integrū, & Atheniensiu procuratorē effecit. Cū gesti magistratus rationes referēs, explosus esset: peregrè abiit, Neq; ipsi uestri iuris (inq̄t) estis: & iuris in me nihil habetis. Scribebat aut Philippo, & filiū ad eū mittebat: alebat equos, uictor Olympiæ. Decreta etiam fecit, ut Græci Philippo parērent. Ad Charoneā captus, dimissus est: & legat⁹, captiuus à Philippo impetrauit. Bis est uiolatarū legum reus peractus. Rempubliā etiā sub Alexādro gessit. (F. Cassander, post Antipatru regno potitus, Thebas instaurauit.)

DEMADES, Laciades, Atheniensis orator, à superiore Demade adoptatus, & demagogus, tibia natus, pater & ipse Demeæ oratoris. Ab Antipatro Cassandri patre, Alexādro successore, in lacū Amphipolitanum coniectus perijt.

DEMARATVS, ex Patroclis posteritate, à Cleomene, ex (Eurysthenis) Eurysthei posteris, qui Hippia regni sociū eiecit, oriundus. Huius Demarati natiuitas cū Aristoni patri nūciata esset: is subducta ratione, quod à nuptijs nondū elapsi essent menses x, negauit hūc suum esse filium, atq; ut nothū abdicauit. Eiectus itaq; in Persiā ascendit, & post Darij obitum cū Xerxen ad obrinēdum regnum adiuuisset, eidem persuasit, ut expeditionem contra Græciam susciperet.

DEMARCHI, olim Naucrari dicti, Panathenæa curabant. Cuiusq; itē municipij princeps Demarchos dicebatur, & agros describebat, & albū asseruabat: & municipes, cum erat opus, cōuocabat, & suffragia dabat, & pignora capiebat.

δημαρχοι.) Tribuni plebis. Populus Romanus

inquit Aristophanes, uiri musici, & elegantis, aut boni: sed rudis, & insolentis.

δημαγωγός.) Flaminius popularis erat, ac perfectus tribunus plebis, sed nec ad res graues & bellicas tractādas ineptus.

DEMADES, Demeæ nauet filius, naueta, & naupegus ipse etiā, & portitor: hoc quaestu relicto, ad Rēp. se cōtulit, factus orator Atheniēsis, & demagogus, ut homo callidus & fortunatus. Scripsit rationes ad Olympiadē suorū xii annorū, historiā Deliā, & ortū Latōæ liberū. Iudicia euertit, & oratoria certamina. Obijt sub Antipatro. Cū autē pditor esset, inde plurimūm locupletatus, possessiones Bæoticas dono à Philippo accepit.

Demostheni Olynthios defendēti refragatus, Euthycratē Olynthiū ignominia notatū ab Atheniēsis. decreto restituit in integrū, & Atheniensiu procuratorē effecit. Cū gesti magistratus rationes referēs, explosus esset: peregrè abiit, Neq; ipsi uestri iuris (inq̄t) estis: & iuris in me nihil habetis. Scribebat aut Philippo, & filiū ad eū mittebat: alebat equos, uictor Olympiæ. Decreta etiam fecit, ut Græci Philippo parērent. Ad Charoneā captus, dimissus est: & legat⁹, captiuus à Philippo impetrauit. Bis est uiolatarū legum reus peractus. Rempubliā etiā sub Alexādro gessit. (F. Cassander, post Antipatru regno potitus, Thebas instaurauit.)

DEMADES, Laciades, Atheniensis orator, à superiore Demade adoptatus, & demagogus, tibia natus, pater & ipse Demeæ oratoris. Ab Antipatro Cassandri patre, Alexādro successore, in lacū Amphipolitanum coniectus perijt.

DEMARATVS, ex Patroclis posteritate, à Cleomene, ex (Eurysthenis) Eurysthei posteris, qui Hippia regni sociū eiecit, oriundus. Huius Demarati natiuitas cū Aristoni patri nūciata esset: is subducta ratione, quod à nuptijs nondū elapsi essent menses x, negauit hūc suum esse filium, atq; ut nothū abdicauit. Eiectus itaq; in Persiā ascendit, & post Darij obitum cū Xerxen ad obrinēdum regnum adiuuisset, eidem persuasit, ut expeditionem contra Græciam susciperet.

DEMARCHI, olim Naucrari dicti, Panathenæa curabant. Cuiusq; itē municipij princeps Demarchos dicebatur, & agros describebat, & albū asseruabat: & municipes, cum erat opus, cōuocabat, & suffragia dabat, & pignora capiebat.

δημαρχοι.) Tribuni plebis. Populus Romanus

man⁹ pristina disciplina reuocata, tribunos creauit Sicinnium & Brutum, Cōsulari potestate, & annua dignitate, qui Rēpublicam arbitratu populi administrabāt.

Δημήτηρ.) Tellus mater, Ceres: & quia cuiusque urbis sedes est terra, turrigera fingitur, quasi urbes gerens.

DEMETRIVS Phanostrati filius, Phalereus, (est autem Phalerum Atticæ portus, Phanos olim dictus) philosophus Peripateticus, philosophica scripsit, historica, politica, & de Poetis. Audiuit Theophrastum, & populum rexit Athenis. Libros complures scripsit, adeo uentus, ut per calumniā in delicijs habitus, & à quibusdam à splendore Lampeto, & Charitoblepharos, propter elegantiam ciliorum diceretur. Ad magnā gloriā & potētiā euectus, & per inuidiā deiectus, & pulsus Athenis, in Aegyptū uenit: & apud Soterem Ptolemæum degens, ex morfu aspidis periit, sepultus in Busiritide præfectura propè Diospolim in paludibus.

Πατριάρχης.) Pater Demetrii Poliorcetae, cum iam cōsenuisset, regni spes ad huius successionē ducebat, simul & principatum, & armorū beneuolentiā. Præstabat autē & forma & proceritate, atq; etiam regijs armis ornatus, magnopere & excellebat & percellebat, atq; in magnam spē populos erigebat. Ad hæc clementia in eo, rege iuvene digna, elucebat, qua omnes reddebat alacres: adeo ut extraordinarij quoq; concurrerent, audiēdi causa, solliciti de eius adolescentia, & cōtrouersia iudicio armorum dimenda.

Demetrius, cognomēto Ixion, grammaticus Atramyttenus, tēporibus Augusti Cæsaris, Pergami degebat. Ideo sic dictus, quod in aurearū bractearum Alexandrinæ Iunonis furto esset deprehensus: aut, ut alij, quod Euripideum Philotimum Ixione fabula spoliasset. Alij tradunt, quod cū Aristarcho magistro contenderit: quemadmodū Ixion aduersus deorū immortalium beneficia se præbere ingrātū non dubitarit. Scripsit de uerbis in *μ* desinētibus, & alia de pronomib. enarrationem Homeri atq; Hesiodi.

Demetrius Antigoni filius, & Ptolemæus, amicitiam & foedus inter sese pepigerunt, ob Græciæ totius liberationē, & ut alter alteri⁹ regnū defenderet. Itaq; inter sese certarunt, uter illa decreta res ipsa magis comprobaret. Ac Macedoni

cus princeps, Atticam ingressus, Munchia præsidium eijcit, interfecto Dionysio duce: ac Demetrium Phalereum, qui rem ad paucorū potentiam Athenis reuocarat, amouet: & patriam Atheniensibus, & Megarensibus libertatem restituit, uti uetera urbium suarū instituta retinerent. Ptolemæus autē insigni clementia & humanitate, re ipsa declarata, in maiorem etiā libertatis spem Græcos erexit. Nam & uerborū illecebris, & ipsis factis eorum fiduciam non dubiæ Græcię liberationis cōfirmabat, nulla suspitione cupiditatis imperij. Proinde Græcas urbes plerasq; omnes libertate donat, & foedus Isthmiacum denunciat, & isthmia, ut libertate recepta, oleaginos ramos ferentes, spectare iubebat: Inde in Aegyptum soluit, Leonidæ Græci principatus curatione mādata. Libyaq; uniuersa potitus est, Ophella, Cyrenæo Dynasta, insidijs Agathoclis in Sicilia interfecto. Cæterum pacta ista & cōuenta inter Ptolemæum & Demetrium, non diu constiterunt.

DEMOCEDES, Calliphontis filius, qui fuit Aesculapij sacerdos Cnidi, medicus Crotoniates: in Aegina & medicinā fecit, & matrimoniū cōtraxit, & Polycratē Sami tyrannū mercede duorū talentū curauit: & à Persa Dario accersitus, diu cū illo fuit. librū scripsit medicū.

DARIUS rex in uenatu cum ex equo desiluisset, grauius distorsit pedē, ut talus è iuncturis emoueretur. Itaq; medicos Aegyptios, quos se præstantissimos habere secum putabat, adhibuit. Qui cū pedem torquerent, & uincirent, malum exasperabant. Cum itaq; septem noctes totidemq; dies præ cruciatu infomnis exegisset: die octauo malè habenti quidam significat, ea quæ de arte Democedis Crotoniate Sardibus audiuiisset. Darius igitur eū quamprimū adduci iubet. Quem, cum nescio ubi inter Oræte mancipia neglectum reperissent, in medium producerūt, uinctum cōpedibus, & laceris uestibus indutum. Eum astantem Darius rogat, utrum artem nosset? Negat ille: ueritus, ne prorsus Græcia sibi carendum esset. Verū cum Darius, animaduersa dissimulatione, flagra & stmulos proferri iussisset: se quidē non accuratē scire artem, sed medici usum consuetudine, medicinā utcūq; tenere dixit. Post, permissu regis Græcæ locutus, remedijs efficacibus adhibitis, & som-

Demetrius
Phalereus.

Ptolemæus.

Leonidas.

Ophella.
Agathocles.

Captiuus,
Regis medicus.

Amor Græciæ.

Demosthenica, sed & ipsi areā in foro statuam decreuerūt, his elegiacis ueribus basi eius subscriptis:

Si magni uires animos Demosthenis aquent, Gracia non Macedum Marte subacta foret.

ALITER EX EODEM.

Demosthenes gladium faber, Pæniensis, Demosthenem oratorem filium habuit. Cui pupillo tutotes dati sūt tres, Aphobus, Demophon, Therippides. Qui cum & ipsum & patrimonium eius negligerent: ipse Isæo se erudiendum tradidit. Fuit autem adeo industrius, ut domi se includeret, rafa parte capitis, ut neque prodiret in publicū, neq; ad se quemquam accedere pateretur. Eruditus, curatores reos tutelæ peregit. Rhetoricam docere cum uellet, ab eo instituto recessit, propter calumniam de Moschi filio, nobili adolescente, subortam. Post, orationes scribere aggressus, cum ibi quoq; crimini daretur, contrarias eū edere orationes Phormioni & Apollodoro: eo etiam studio relicto, rempub. capeffit. Quanquam autem balbus erat, & humerum indecorè mouebat, & imbecillū auditu, & spiritu infirmo: hæc tamen incōmoda correxit omnia exercitatione. Actionem item & pronūciationem eius, quæ præclara non erat, Andronicus excoluit. Functus est ædilitate, triremes instruxit, captiuos redemit, puellis elocandis adiumento fuit. In ædilitate autem à Midia uerberatus, ter mille drachmis, ut aiunt, placatus est. Cum Demæneto itē consobrino, quem uulneris inflicti accusarat, in gratiam redijt. Post Chabriæ duois obitum, uxoris eius * Cresippi filia nuptias ambiit, & adeptus est. In gerēda Rep. Philippo est aduersatus: qui cū Thebanos inuaderet, autor fuit ut societas eū eis iniretur: quib. ad Charoneam uictis, mille & quadraginta interfecti, bis mille capti sunt. Habuit charissimā filiā: eam elatam luxit. septimoq; post eā calamitatē die, accepto nuncio de Philippo à Pausania interfecto mutata ueste, rem diuinā fecit. Aduersatus est etiā Philippi F. Alexādro. Cui quū Harpalus magna pecunia surrepta, ad Athenienses confugisset: Demosthenes, qui & ipse partem accepisse putabatur, Trœzenem in exilium profugit. Alexādro Babylone mortuo, in patriā reuocatus est: sed Antipater, suscepto Græcię principatu, decē Oratores sibi dedi per legatos postulauit. Quos cum dedidissent Athenienses; De-

mosthenes in Calauriam fugit. Archias autem ab Antipatro contra eū missus, uicium auellit à Neptuni æde, quæ asylum erat. At hic ueneno, quod sub anuli pala habebat, exucto, mortuus est. Fuit alius Demosthenes Thrax, qui soluta oratione tum Homericam Iliadem, tum Hesiodi Theogoniam exposuit: & compēdiū Demageti Heracleote, & opus de Dithyrambopœis conscripsit.

δημοσιδω.) Qui publicè designabatur medici & ministri, gratis curabant.

δημοδικα.) Popularia sacra & inter sese differebant, & à (*ισρα δημοδικα, οργεωνικα, γυμνα*) festiuis, & à gentiliis.

δημοδικα.) Verba maximè popularia facit: Videtis, inquit, me salutem expectentem.

DEMOPHILVS, episcopus Cōstantinopolitanus, foedo impetu facto, instar uagi torretis omnia permiscuit, multum sordium in orationibus suis uehēs, ut cognosces. Nam in cōmentariis Orationis à se habitæ (ubi securitatis eū magis rationem habere decuit, cum scripta repeti memoria possint) cū alia multa confusè dixit, tum nominatim de patre & filio loquens: Filium patris uoluntate sola natum absq; tempore, absq; medio, (Christum ministrum facit) ut minister esset, atque executor eorum quæ pater uellet. Posteaquam enim præsciens Deus (*α εμελε πρεσβιτη αδωατα λω, της ανεγατη τε παξως του μελλοντ αυτα ποιειν! δεξ εν τω γυεαδυ μελλοντα*) quæ facturus erat, impossibilia erāt, inuicti ordinis facturi eā Dei, in faciendo futura esse (aut enim eā oportebat omnia deos fieri, pro dignitate facientis, & ex his futuri erant dii: aut oportebat ea facta solui, ceræ instar igni admotæ) extitit igitur mediator & sequēster tum eorum quæ futura erant, tū eius qui eum genuerat Dei, filius: ut coniungens sese, ac demittens ad ea quæ fierēt, uoluntatē patris exequeretur, & mediator esset Dei & nostri, qui per ipsum facti essemus. His uerbis Demophilus Deum uniuersitatis autorem dissimulāter imbecillitatis per mēdacium arguit, & inuidentiæ: & filium omnibus rebus conditis inferiorem facit. Nam Deus quidem, autore Demophilo, imbecillis esset, si, cum uoluisset, essentiam omnibus donare non potuisset: neq; inuidiæ expers, si, cum liceret ei omnia deos facere, id callidè egisset, ut res ortæ non eiusdem cum ipso dignitatis participes

Obitus in Calauria. Archias.

Demosthenes Thrax.

In scriptis cautiore quant in dictis esse deberemus.

essent. Neq; etiam ulla res condita Filio non praestantior esset: si non propter se- se natus esset, sed ob finē & usum ortus illorum. Quicquid enim ad aliorum' u- sum refertur, id minus ijs esse necesse est ob quæ (lego διὰ τῶ) essentiā consequi- tur. Habet & alia multa nugacia.

Botryis & Philanidis commenta- rij. Polybius Timæum ar- guit.

DEMOCHAREM nepotem ex foro- re Demosthenis, irrumatum fuisse, scri- bit Timæus: indignum qui sacrum ignē sufflet, ac suis actionibus Botryis & Phi- lanidis, aliorumq; obscenorū scripto- rum superasse commentarios. Polybius autem aduersus Timæum dicit: Hoc cō- uicium & has significationes adeò non dignas esse uiro erudito, ut ne scortum quidem impudicissimum dicere aude- ret. At iste, ut fidem suæ obscenitati at- que impudentiæ conciliet, mendacium suum de uiro illo cōfirmat, cuiusdā sine nomine testimoniū inculcans. Fuit autē Demochares & dux creatus ab Atheni- ensibus, & alijs honoribus ornatus: quo- rum nihil illi contigisset, calamitatibus huiusmodi confluctanti.

Demochares uir honoratus.

(ἄνευ.) Ergo ne futurum erat, ut ego relicta inuisa Martis cōtentione, cœtus uirginum audirem?

Διάβολος.) Quenque praelatum sibi criminatur. Diabolus à criminando di- citur, quòd amicos etiam in odium ad- ducere possit.

Διάμαχων καὶ πύρρον δία.) In ferrum & ignes ruendum est. In homi- nes audaces & temerarios, qui pericula non reformidant.

DIAGORAS, Teleclidis aut Telecly- ti F. Melius, philosophus & canticorum scriptor: quē, cum seruus esset, ingenio hominis animaduerso, Democritus Ab- derites emit * c. minis, atq; instituit. Ita- que & Lyricis studuit (tēporib. Pindaro & Bachylide posterior) cū Pindari & Ba- chylidis temporib. uiueret. Cognomen impij habuit. Scripsit orationes, quæ δόπο- πουργίζοντες uocantur, quasi turriū & mu- nitionum destructrices dicas: in quib. o- pinionem de diis refutat. Corinthi de- gens decēsit.

Refutatio opi- nionis de dijs.

Διαγόρας ὁ μέλις.) Diagoras Melius: de prophanis & perfidis & impijs dici- tur. Hic Melo capta, habitauit Athenis, & Initia sic contempsit, ut multos ab eo festo auerteret. Proinde ab Atheniēsi- bus aenea columna erecta, proscriptus est: in- terfectori talentum, ei qui uiuum addu- xisset, duo pollicentibus. Idq; ob impie-

Diagoras ab Atheniensibus proscris- ptus.

tatem eius factum, cum Initia narraret omnibus, euulgaret & extenuaret, & e- os qui initiari uellent dehortaretur. A- ristophanes, τὰς πενηχέτας τυράννας δόπο- νει: de Diagora loquens, uel hyperbole utitur: uel eos significat, qui rei capitalis damnati exulant.

Διάγραμμα.) Aediles seu fori curato- res, quantum cuiq; meretrici dandū ef- fet, decernebant. In classibus item, cōse- rendo belli temporibus tributo, quan- tum cuiq; pro facultatibus conferendū esset, ij statuebant, qui Διαγραφεῖς, quasi descriptores dicas, uocabantur.

Διάδακτυλίς δὲ σε ἐλκυσθῆναι.) Per arnu- lum trahi possis. De ijs qui uel morbo, uel mœrore sunt extenuati.

Διαδρασιπολίτας.) Vocant timidos, & à publicis negociis abhorrentes.

Διαζήλοισι πάμενοι.) Inuidia impulsī, res Scipionis gestas eleuare instituerunt.

Διαείδεται.) Homerus: In bello uirtus uiro- rum perspicitur: ac potius, excellēs ibi uirtus requiritur.

Διάθεσις.) Animæ cum corpore cōiun- ctio, non est aliena & abhorrens, sed co- gnata & cōsentiens. Vestigia certē qua- dam ex motionibus animi transeunt ad corpus, & ex corpore ad animum: atque alia forma est ratiocinatricis partis, alia dolentis. atque etiam in reliquis, moti- onis animi uestigium apparet in corpo- re. Vnde & Physiognōmones è forma corporis animi affectiones colligunt.

Transire autem ab ijs quæ corpori acci- dunt, aliquid etiam ad animum: perspi- cuum est. Nam & cum dolente dolet, & eo bene affecto gaudet unā. Iam à cor- pore aliter atq; aliter affecto impediti a- nimum: nemo ignorat. Id quod nequa- quam fieret, nisi necessitudo quædā in- ter utrunque intercederet. Nam occipi- ti læso, uis memoriæ hebetatur: sincipi- ti, facultas ipsa ratiocinatrix læditur: eo- que certo modo affecto, nulla alio mo- do absurda uisa concipit animus. Atq; etiam diuersæ animorum habitudines, & ad alios atq; alios affectus propensio- nes, ex eorum erga corpus habitudine, & cum eo consensione oriuntur. Vnde quidam, (πῶς τῶ σώματι κράσις ἐπιτάσσεται τῆ ψυχῆς διατάξις) animi facultates corporis temperamentis consentaneas esse censuerunt.

Διαθέσεις.) Affectiones seu dispositio- nes (ut uulgò uocant) cū scientiæ sunt & artes, tum uerò uirtutes etiam. Arti- autem

Lupus hians.

233
autem inest improbum & probū. Nam artium alia bonæ sunt, alia malæ. Scientiæ nomine, Aristoteles pro arte in genere utitur. Affectioni etiam, ut quæ genus sit artis, improbum & probum inest. Dispositiones dicuntur, ea quæ facile mouentur, celeriterque mutantur: ut Caliditas, frige factio, sanitas, morbus.

Nam ijs homo certo modo afficitur, celeriterque è calido frigidus, è sano fit æger: nisi fortè quis ob diuturnitatem tēporis in naturam conuersam, insanabilis sit, ac propè immobilis, qui iam habitus dici potest. Ac eo differt habitus à dispositione, quòd habitus difficulter mouetur, dispositio uerò facilius.

Διαβίτης.) Erat & in ceteris prudens patrifamilias, & magnam diei partem ijs rebus impendebat, partim ipse laborando, partim aliis præscribendo.

Διαθήκη.) Testamentū, Abrahamo & reliquis patrib. à Deo facta promissio, se è semine eius excitaturum Dominū nostrum & Deum IESVM Christum.

Διαθήκη Διαθήματα.) Pactū faciamus, cuiusmodi Pithecus (Simius) cum uxore fecit. Quidam enim deformi facie, cōtinenter cum uxore iurgans coram amicis pepigit, se neq; uerberare neq; uapulare, neq; morderi, neque mulierem capillis trahere, neq; ab ea testiculari trahi uelle.

Διακεκαυμένον.) Aristophanes: Ista qui dem re nihil est opus, sed eam tamen habere uolo.

Διακένονται.) Veteres; improbos numeros pertundere solebant.

Διακνή.) David: Erubescant, qui sunt improbi sine causa.

Διακείμεν.) Per omnē uitā suā sibi rationes esse reddendas eorū quæ admistrarit apud uos, aut gesserit, cōfiteretur.

Διακναιόμενον.) Ingens me urget desiderium, quo conficior.

Διακόσμησις.) Vniuersitatis ordo. Media tellus est, puncti rationem obtinēs: quam sequitur aqua rotunda, forma eadem prædita qua tellus, ut tellus in aqua sit, post aquam aer globosus, & circuli seu zonæ in cœlo, quinque;

Διακώ.) Moses in Deut. Accuratè audite fratres uestros, & iustè iudicate.

Διαλλαγή.) O' puchræ Veneri & Gratias charis familiaris pax.

Διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς.) Reconciliandi nobis sunt Lacones, qui fidum nihil habent, nisi quantum lupus hians. Prouer-

bium, de ijs qui aliena rapiunt. Vt enim lupis, ita ne his ulla fides est.

DIALECTICA, est sciētia ueri & falsi, & neutrius: ea uerò sunt, quæ uel significant, uel significantur. Aut sic: Methodus, quæ ex probabilibus de quauis re proposita ratiocinatur. Dialectica dicitur à differēdo. Differimus autem, interrogando & respondendo.

Διάλογος.) Colloquium, oratio ex interrogatione, & responsione constans, de rebus philosophicis, aut ciuilibus, cum decenti morum expressione earū personarum, quæ adhibentur, & orationis apparatu. Dialectica uerò est ars sermonis, qua uel probamus aliquid, uel improbamus, interrogatione & responsione colloquentium constans. Eloquētiæ certè Platonicæ duæ sunt summæ formæ.

Διάληψις.) Pleriq; mortalium non ratione, sed ex euentu iudicant. Polybius: Romani nō impetu, sed ratione gladiis utentes, & pectora & facies non uanis ictibus fodientes, uniuersos cæciderunt.

Διαμαρτυρεῖν.) Testificari, id est prædicere tam contumaciæ poenā, quàm obedientiæ fructum.

Διαμαρτυρία.) Modus quidā præscriptionis fuit (diuinationi Latinorum nō absimilis.) Priusquā enim lis in iudiciū deferretur: cuius licebat testificari, dari oportere actionem, aut non dari. Differt autē à præscriptione, quòd testificatio fit non modò à reis, sed etiam ab accusatoribus. Ac principio producebat aliquē actor, qui testaretur, dandam esse actionem. Atq; de hoc iudiciū principio fiebat aduersus ipsum testem, nō aduersus eū cuius intererat. Quòd si actor testem non produxerat: reo quempiam producere licebat, qui testaretur, actionem nō esse dādā. atq; ita rursus cum teste reserat. Ac falsi testimonij actio dabatur tã aduersus subscriptores (si ita τὸς Διαμαρτυροῦντας interpretari liceat) quàm aduersus testes. Forsitan autem in iudiciis desertæ clientelę testificari uetitum fuit: in ijs uerò ubi de patrono non ascito agebatur, non item.

Διαμαρτάρω.) A scopo mihi aberrare uidentur.

Διαμεμέτερημένη ἡμέρα.) Diuisa & dispersa dies. Mensura quædam aquæ est, ad certum diei interuallum fluens: eaq; mense Decembri diuidebatur, quo maximè causæ maximisq; de rebus agebantur.

Ars differendi.

Dialectica.

Romanorum ictus.

Clepsydra.

bantur. & quidem in tres partes distri-
buebatur: quarum accusatori una, reo al-
tera, tertia iudicibus assignabatur.

Cogitatio
unius tan-
tum.

Διανοείσθαι.) Cogitare, actio est & pro-
gressio quaedam, atq; explicatio animi.
Nā scire quidē multa simul possis: simul
autē cogitare multa, nullo modo possis.
Quisquis enim cogitat, unū quiddā co-
gitat. sicut enim fieri nequit, ut simul o-
rationes multas habeas: sic nec multa co-
gitare simul possis. Oratio enim quādā
est cogitatio ipsius animi, secū loquētis.

Διάνοια δ' εὐριπύς.) Animus euripus. De
hominibus qui facillimē sententiam mu-
tant, & inconstantibus.

Διὰ ζυγίων.) Capita malorum, rebus sese
insinuantium, refecanda sunt.

Διὰ πηχάλας θήσῃ χαμαί.) Humi clavis
affigēris. Id est, accuratē in te inquiretur.
Ab ijs sumptum proverbium, qui coria
humi extensa clavis affigunt, ne ardore
solis corrugentur.

Διὰ πεισέσης.) Videbatur aliquid habere
periculi, si se negotio illi admiscuissent,
siue successissent insidiar, siue excidisset.

Euangelij
consensio.

Διὰ πεφώνηκεν.) Chrysostomus: Quatuor
Euāgelistarū nullus ab alio dissentit.

Διὰ πεινώμεν ἀεὶ πρὸς τὸ πῦρ.) Aristopha-
nes: semper ad ignem uehementer esu-
rimus, præter expectationem: pro *Διὰ πι-
νώμεν*, assiduē bibimus. Cōuiuia enim hy-
berno tempore ad ignem fiunt.

Διὰ πθηκίσα.) Eludere instar simiar, lu-
do maximē gaudentis animantis.

Διὰ πλώσας.) U' qui in Musicis atq; a-
moribus omnem ætatem enauigasti: id
est exegisti.

Bene habe-
re sal. a. ann.

Διὰ πολλῆς χρόνου.) Senex, ut paucis ab-
soluam, diu non audijt tibiam: eaque re
exultans, saltare noctu nunquam desi-
nit ad ueteres illas cantilenas, quib. The-
spis certabat.

Διὰ ῥόσιν.) Multum & celebre nomē ho-
minis est.

Gallici gla-
dij.

Διὰ ῥοσίν.) Polybius: Romani concursu
facto, & cominus congressi, Gallorū im-
petum fecerunt irritum, adempta in al-
tum tollēdorum ensium facultate: qua
Galli uti necesse habent, quod eorū gla-
dij punctim non feriunt.

Porcorum
morbi.

Διὰ ῥόσια.) Profluuiū uentris, morb. por-
corum immedicabilis. *Βεγγη*, rauis
seu tussis, partis alicui⁹ est corporis, quā
subulci leuant infusione. *κράσας*, stru-
ma, febris cum dolore capitis, qui ani-
maduertitur cum demittunt aures, &
deiciunt oculos. hanc ijdem curant pu-

tribus carunculis refecandis.

Διὰ σείων.) Aristophanes: Ut de maturis
fructibus decerpere licet, atq; edere, de
crudis nō item: ita & Cleon dispiciebat,
Cui calumnia fieri posset? quis esset inex-
pugnabilis? Ac maturos quidē iudica-
bat diuites, crudos uerō pauperes.

Διὰ σία.) Iouialia, festum Athenis beni-
gni Iouis: sic dictum, quod precibus ca-
lamitates effugiant.

Διὰ σκεδανύσει.) Iosephus: Cōfusio nul-
la turbat ordinem, cui assueuerunt.

Διὰ σολή.) Nō est mirandū, nos res ge-
stas Scipionis accuratius referre, & om-
nia dicta illius insignitē cōmemorare.

Διὰ ταπικώτερον.) Polybius: Melius esse
rati, atq; constantius, neq; occasione, ne
que concionalibus & importunis affe-
ctionibus aduersariorum interesse.

Διὰ τεθρυλλημένον τὰ ὦτα.) Is cui eādē
re sæpius inculcata, sunt aures obtusa.

Διὰ τὸ τοίχος λαλεῖν.) Per parietē loqui.
De ijs qui aliquid uel clā uel stultē agūt.

Διὰ τριβή.) Vltrō cessabat, & aggressio-
nem differebat, cum quod turbati essent
ordines, tum quia præuidebat quid e-
uenturum esset.

Διάυλα.) Locus duorum stadiorum,
aut mensura cubitorum c c, & longus
circuitus: cum decurso stadio, à meta est
ad carceres redeundum. *διολιχοδρομῖαι*,
qui septenā stadia currunt. * Octo ge-
nera sunt certaminum: Stadiū, diaulos,
dolichos, cursus in armis, pugilum com-
positio, pancratium seu quinquercionū
certamen, lucta & saltus.

Διὰ συχενίζεσθαι.) Militū animos iritabat,
& ad elationem atq; ferociā in aduēdis
periculis exercitatione excitabat.

Διὰ φανῆς.) Perspicuum esse dicunt, lu-
cem, quæ pluribus insit, colores q; trans-
mittat. A luce quidem absente, faculta-
te perspicuum est: actū uerō perspicuū
fit, præsentē luce. Perspicua porrō sunt,
non aer tantum & aqua, sed multa etiā
ex solidis corporibus: ut splendidi lapi-
des, cornua, uitrum, gypsus, & alia. Est i-
gitur natura perspicui talis, ut in plurib.
substantiis subiectis suum esse habeat, di-
uersa cum sit ab iisdem: id quod & in a-
liis qualitibus cernimus. Perspicui par-
ticeps est & æternum illud cœleste cor-
pus, & multitudo sphaerarum, per quas
in cœlo inerrante stellas uidemus. Ac
sphaeræ quidem perspicuæ sunt, sed astra
nō item: quare alia ab aliis obscuran-
tur. Vnde euidenter constat, obscurari
solem

olem interiecto lunæ corpore.

Διὰ Φέρω.) Punctum à uirgula differt tempore.

Διὰ Φθορὰ.) Mors, dissolutio compositi corporis. Φθορὰ, corruptio est corporum mors, & immobilitas (ut ita dicam) instrumentorū corporis, anima ab eo se gregata.

Διὰ Φθορὰ, Interitus, est diffusio corporis, & uniuersè deletio, & uermiū esca. κατὰ Φθορὰ, Internecio, mors æterna, aut scelera. Ac Φθορὰν, id est mortem subiit Domini corpus: non autem Διὰ Φθορὰν, id est interitum.

Διὰ Φθοροί.) Torserunt multos eorum, quos putabant insigne aliquod opus, aut aliud quiddā preciosum occultare.

Διὰ Φροντίδι ἐναί τι τινα.) Aelianus: Deus quiescere illos iussit: sibi enim rē curā esse.

Διὰ ψέδοντα.) Et ab honestate per errorem recedunt, & plerunq; suis cōmodis parum consulunt.

Διὰ ψήφισις.) Singulorum municipiorum ciues apud Atheniēses conueniūt, & clam suffragia ferunt de peregrinitatis suspectis: Qui si plurib. suffragijs absoluti fuerint, absq; controuersia ciuitatem retinent. sin minus, amittunt. ea que iam δημοψήφισις dicitur.

Διὰ γλωττι.) Anacharsis legislator Scytharum, patre Scytha, Græca matre natus, duas linguas tenuit.

διὰ δάξομαι.) Aristophanes: Deos precatu discam.

διὰ δάσκαλον.) Sophocles: Mortales immodesti, magistrorum sermonibus euadunt mali.

DIDYMACHIAS, & frater eius Asoptus, ob corporis breuitatē sunt traducti.

DIDYMVS, Ateius cognomēto, philosophus Academicus, scripsit duos libros probabilium & solutionum, cauillationum, & alia multa.

Didymus, Didymi salsamentarij F. Alexandrinus grāmaticus Aristarchius, uixit sub Antonio & Cicerone usq; ad Augustū, cognomēto Chalcenteros, quasi æneis intestinis præditus, ob assiduitatē lectionis & scriptionis. Dicunt enim eū ultra libros M M M D. conscripsisse.

Didymus iunior, Alexandrinus grāmaticus, Romæ docuit. Scripsit probabilia, de orthographia, & alia plurima, ea que optima.

Didymus cognomēto Claudius, grāmaticus: scripsit de erratis in Analogia Thucydidis, de Latina Analogia, Epito-

mē scriptorū Heraclionis, & alia quædā.

Didymus Heraclidæ F. grāmaticus, apud Neronē uixit, ac ditatus est, insignis Musicus, & ad cantica appositus.

Didymus Alexandrinus libros xv de re rustica scripsit. Didymi cognomen tum est etiam Thomæ apostolo.

διδυμον τέχνη.) Geminus murus, urbs Caria: unde Didymotichitæ.

δίαμα.) Criminum diiudicationem alij mandato.

δίαματι.) Arbitri ex ijs qui quinquagenarijs maiores, omnis criminis expertes essent, ex albo ciuitatis, ad transigendas ciuī cōtrouersias uel sorte, uel litigantiū arbitrato lecti, diuersi fuerunt à iudicibus. Nam hi quidē in pratorijs certis appellationes ab arbitris factas iudicabant. in arbitrorū uerò sentētia si aduersarij acquiescerent, lis finita erat: sin minus, iidem crimina & prouocationes & testimonia, atq; etiam leges, & alia utriusq; partis argumenta in capsulas coniecta & obsignata ijs tradebant, qui rei actionem dare solebant.

διεκπιπτήσαι.) Ferunt Epimenidem, annum unum secessisse, radicibus secandis occupatum.

διεξοδικῆς.) Dialecticā Alexander Aphrodiensis ait sic à Rhetorica differre, quod Dialectica in omni genere facultate sua utatur, & non perpetua oratione, sed interrogatione & respōsione cōstet: unde totū nomē habeat, & uniuersè atque in genere pronūciat. Rhetorica uerò neq; in omni materia uersetur, ut Dialectica (oratorē enim res ciuiles magis tractare) & perpetua & continenti oratione ferè utatur, ac de reb. singulis potius agat, & pro ratione circumstantiarum, fortunarū, tēporū, personarū, locorum, & similibus orationem conformet, quæ singularium rerum sint. In huiusmodi enim argumentis & suasionibus, & exor nationibus, & lites uersari.

διεσπασμῶν.) Mittunt Cretenses quosdam per latrocinij speciem, cōmenticiis literis datis.

διεπίρη.) Afrorū scaphæ parua, naues Romanas subeuntes, perforabant puppes, & gubernacula rescabant.

διεφθαρμέν.) Iam Antonius Cleopatræ amore corruptus, omnibus in rebus libidini succumbebat.

δι' ἐχθρας γνήσομαι.) Aristophanes: Neutri ero inimicus. Nā Aeschylum quidem iudico sapientē, Euripide uerò delector.

Nero.

Arbitrorum & iudicum discrimen.

Epimenides.

Dialecticæ & Rhetoricæ discrimen.

Nauticum Strategema.

Antonius.

Aeschylus, Euripides.

διεψεύα

διεψεύθησαν τοῖς λογισμοῖς.) Suis decepti sunt rationibus.

διείργω.) Magistratus, nō quatenus magistratus est, à licentia magistratus exper te distinguitur.

διήγα.) *Ioannes: Antiochus munitis locis occupatis ducebat bellū, & Hannibalem iuueniliter exultantem patientia sua mollebat.

διήκει.) Credo. nam uirtus tua longè lateq; celebratur.

διλέεγκων.) Obsidionem annos nouē tolerauit.

διπόλια.) Festum Atheniensū, in honorem Iouis Urbani, seu urbis custodis.

διπλη.) Facultas sonos per meningas, id est membranas cerebri & interiorem spiritum transferens.

διθυραμοποιοί.) Dithyrambopœi, de rebus sublimibus, & nubibus multa fabulantur, & mirabiliter compositis uerbis utuntur.

DITHYRAMB⁹, hymnus in Bacchū, qui à duplici partu sic dicitur. altero, ex utero materno: altero, ex femore Iouis, quasi p̄ bipatētes fores egressum dicas.

διθυράμων νῆν ἔχεις ἐλάττονα.) Dithyābis minus mentis habes. De hominibus stolidis, & incogitantibus.

διτρέφης ἀνεπίερωκε.) Diitrephes impulit. De iis qui aliquid alicui persuadent.

διτρέφης, πωπιναῖα ἔχων πλερά.) Diitrephes uasis uinarij præditus alis. Hic homo curiosus & importunus fuit, qui oleaginis uasculis conficiendis locupletatus, magister equitum factus est, & tribunus plebis: homo nouus, rapax, improbus. Alij dicunt, in hominem pauperem dici, simulandi ac dissimulandi nescium: quasi dicas, qui nihil aliud habeat nisi dolij pedes, & ollæ umbilicum.

δικάζουσι βιαντες τῶ περιμένως κρείστων.) Iudex Biante Prienensi præstantior: & Prienēse iudiciū. De iurisprudētissimis.

*δικαῖκόν τρέχε.) Ad mentē tuā recurre, ut æquitatis ex ea regulam depromas.

DICÆARCHVS Phidia F. Siculus, Messenius, Aristotelis auditor, philosophus, orator, geometer: Scripsit dimensiones montium Pelopōnesi. * Græciæ uitam libris III. Rempublīcā Spartiatarū: qui liber ut quotannis in Ephororū prætório puberibus auscultantib. recitaretur, lege sancitū fuit apud Lacedæmonios, & longo tempore obseruatum.

Dicæarchus, Lacedæmonius grāmaticus, auditor Aristarchi.

Reipublicæ Spartiatarū recitatio.

DICÆOGENES, tragœdias & dithyrambos scripsit.

DICÆOPOLIS urbs Thraciæ, propè Abdera. Forsitan est & alia quædam Dicæopolis. Stephanus Dicæa, urbs Thraciæ, à Dicæo, Neptuni F. Est & alia in Thytrenico sinu, Ionum colonia. Unde Dicæopolites. Eadem appellata fuit & Dicæarchia & Puteoli.

δικαιον πρᾶγμα.) Iusta res, & legi cōsentanea, & societati conseruandæ.

δικαιότης.) Iustus, ut est apud Aeschylū, non uideri, sed esse uolens, uerè profundum in animo & frugiferū sulcū habuit. Comœdia uirum bonum negat esse politicum, aut mansuetum.

δικαιοσύνη.) Quidam è uiris sanctis dixit, non postulari ab omnib. ut alios seruēt: sed illud ab omnibus postulari, ut semet ipsos seruent. Et alius: Accuratè conseruato uitam tuam. Et propheta ille, Dei nomine: Cum se iustus auerterit à iusticia sua, ut iniustè faciat: omnia eius iustè facta obliuioni tradētur: in peccato suo morietur: neque iusticia eripiet iustum, quocunq; die errauerit.

δικαιοσύνη.) Iusticia, scientia est rerū expectandarum & fugiendarum, & neutrarum. Iusticia igitur, communis illa uirtus, quæ ab alijs uirtutibus æquiuocè distinguitur. Iusticia & Fortitudo differūt, cum sub eodem uirtutis genere collocentur. nam aliter iusticia mediocritas est, aliter fortitudo. Hæc enim duorum uirtutum, audaciæ & timiditatis: auariciæ illa, & negligentia sui iuris, unde iniusticia existit. In his enim uersatur iniusticia. In alijs item uersatur Fortitudo, in periculis scilicet tolerandis: in alijs iusticia, nimirum in pari, tum distributionis, tum contractuum.

δικαιοσύνη.) Iusticia, non ciuilis illa uirtus, sed maior, quamuis eiusdem nominis. Iusticia continet cuiusq; cæterarum uirtutum proprium munus, in imperando & parendo. Iusticia est abstinentia lucrorum. Iusticia & perfecta uirtus, & iusta petitio: ut in Psalmo, Exaudi domine iusticiam meam.

δικαιοτέρη.) Trutina iustior. De iis qui iusticiam diligunt. δικαιοσύνη.) Nullum ius armis potentius. Quisquis enim potentia præstat, equiora semper & agere & dicere putatur. Archelaus à studio Physicus dictus, iustum & turpe non natura, sed lege atq; opinione censuit esse constitutum.

δικαιώματα.) Legem uocat, eam quæ à Deo per Moſen data eſt: Mandata & edicta, eandem, ut quæ regio more mandata & imperata contineat. δικαιώματα, ut quæ iuſtum reddere poſſint eum, qui rectè faciat κρίματα, ut quæ diuina ſuffragia demonſtrent, iuſtasq; remuneratio- nes eorum qui legi uel cōuenienter, uel cōtrariè uiuant. μαρτύρια, ut quæ teſtentur & denuncient, quas pœnas ſubituri ſint ij, qui illa non obſeruent.

δικαίως κ' ἀδικίως.) Ariſtophanes in Plu- to: Hæc illa domus eſt, quã hodie pecu- nia repleti per fas & nefas oportet.

δικελλα.) Nō bōbus & ligonibus, ſed equis & gladiis uictum quærunt.

δικη δικῶ ἐπιπέ, καὶ βλάβη βλάβω.) Lis litem parit, & noxa noxam. Prouerbiū, in amantes litium, & iudicium iudicio cumulantēs.

δικῶ ἰφείξει καὶ ὄν Δία κινῶ.) In ius uocabitur, etiam ſi aſinus canē momor- derit. De ijs qui paruas ob res calumniis exagitantur.

δικῶ.) Veniemus de uiris nefariis & periuris ſumpturi pœnas.

δικῶ.) Ac is quidem inſtar pinus eſt extirpatuſ, proiectus in mare, pœnasq; dat cum ſua familia.

ὅτι τῶ δικῶ.) Iuſticiam ueteres rectā eſſe dicunt, & immotam & immutabilē, idq; plurimi celebrant: atque etiam ita ſe habere neceſſe eſt. Ius enim hanc na- turam eſt ſortitum. Heſioduſ autem eā & uirginem eſſe dicit, & incorruptam, cum quòd ad alia attinet: tum etiam quod ad lectulum uenereum, ius à nemi- ne eſſe adulterandum, neque aliis ratio- nibuſ induc̄to, neq; muliebribuſ illece- briſ ſeduc̄to, innuens. Eandem ulciſci

quoque dicit eos, qui iniuriis & impro- bis facinoribuſ ſtudeant. Iſ autem à qui- buſ illa colatur, & terram ferre ſua bo- na, & mare ſuppeditare foetus ſuos, & ui- ctum uberem ſuppeterē. Audio quoq; illam & Iouis ipſiuſ aſſidere ſolio, & op- timorum conſiliorum ſociam eſſe. Ho- meruſ item potentiam eius magnam ce- lebrat: cui qui honorem non habeant, ijs iratum fore Deū: & ingentes imbres effundere, & torrentes inundare, & ur- bes delere, & arua & greges. hiſq; pœniſ affici iniuria & temeraria facinora.

δικη ἀνάγκη.) Non omnēs contro- uerſias in iudicio diſceptari leges iubēt: ſed cum reuſ dandam eſſe actionem ex- ceptione oppoſita negarit, priuſ de hoc

ſit iudicium: quæ controuerſiæ inquiſi- tio dicitur, aut diuinationio.

δικη δικαιοτέρα.) Iuſticia iuſtior. Ora- tio ſupra ueri fidem exaggerata, de ho- minibuſ ualde iuſtiſ.

δικη ὀφθαλμῶν.) Iuſticiæ oculus. Om- nes homineſ conſiteantur, iuſticiæ, ut p- uerbio dicitur, oculum, qui nulli mort a- lium eſt contemnenduſ.

δικλῖς.) Epigramma: Galatea me cō- ſpecto ambuſ foreſ cū impetu clauſit.

δικροτα.) Vniremeſ, nonnullaſ etiam biremeſ pararunt, quædam etiã & à pup- pi & à prora utrinque gubernaculiſ ex- ornataſ erant: cum ut ipſi non conuerſi & accederent & recederent, tū ut aduer- ſariis tam prætereundo quàm receden- do incommodarent.

δικροῖς.) Oratoreſ clamoriſ concioni- buſ pacificationem impediabant.

DICTATOR, magiſtratuſ, à quo non eſt prouocatio, & obnoxia nemi- ni poteſtaſ.

DICTATOR geminum habet magi- ſtratum, qui apud Romanos etiam Biſ- conſul dicitur. Erat autem magiſtratuſ ad tempuſ: aut, monarcha rerū poti- ens. Nam cum Manliuſ, homo Latinuſ, & apud ſuoſ magnæ autoritatiſ, omne La- tinum nomen concitaſſet, & magnam mercenariorū manuſ cōegiffet, ut iniu- riam affiniſ ſuiſ factam, qui per igno- miniã principatuſ deiecti eſſent, ulciſce- retur: Senatuſ multitudine hoſtiū per- territuſ, nouum imperij genuſ excogi- tat, designato tū primū dictatore, quaſi ſuaſorem & autorem rerū conducibiliū dicas, qui & cōſulibuſ ſuperior eſſet, & regibuſ ſimilimuſ. Nam & ſumma eiſ poteſtaſ erat, & potentia ad certū tem- puſ planè regia. Itaq; C. Cæſar & Octa- uiuſ Auguſtuſ hoc nomine monarchiã inuadere ſtatuērunt.

δικλῶν ἀνεμον θηροῖς.) Reti uentū uena- riſ. De ijs qui fruſtra & ſtultè laborant.

δικλῶν φουσῶν.) Rete inflaſ. De æquè ſtultis.

DICTYS hiſtoricuſ, ſcripſit acta diur- na, prætermiſſa ab Homero, 1 x libriſ. Res Italicuſ, de Troiana Rep: de raptu Helenæ & Menelao, & uniuerſa Troia- na hiſtoria. Cum autem ſub Claudiō im- peratore Creta terramotuſ diſceſſiſſet, multiſ ſepulchriſ apertiſ, in quodam, o- puſ hiſtoricuſ Dictyſ eſt repertū, quod bellum Troianum contineret. Qd Clau- diuſ deſcriptum edi iuſſit.

Infelix amato- tor.

Vnius nauis bina guberna-acula.

Bis conſul.

Manliuſ.

C. Cæſar.

Dictyſ libriſ repertiſ.

Div. Aristoph. uertiginē, id est cœli conuersionem, & nubes appellat deas.

DIOGENIANVS Heracleotes, Ponticus, grāmaticus sub Hadriano imperatore. Considerandum autē est, an fortē sit ille ex Albace Heraclea Circia medicus, qui fuit omni doctrinæ genere eruditus. Neq; enim manifestē reperi, eum esse ex Heraclea Ponti, quamuis in ea nonnulli opinione fuerint. Sunt autem hi eius libri. Omnis generis uocabula, ordine alphabetico libris v exposita: est autem Epitome uocabulorum è libris Pamphili cccv. & Zopyrionis epigrammatum florilegiū: De fluminibus, lacubus, fontibus, montibus, promontoriis: De fluminib. ordine alphabetico breuis descriptio: Collectio & tabula omnium uniuersæ terræ urbium, & reliqua.

Philosophorum diuersarum uirtutes.

DIOGENES philosophus, qui & canis. Celebratur Diogenis fortitudo, mansuetudo Xenocratis, Aristotelis elegantia & eruditio, Theophrasti grauitas, Zenonis austeri & uiriles mores, Platonis maiestas, Polemonis cōtinentia. Nā hōrū nullus cum non ab omni parte præstans esset, multum tamen à cæteris differerebat. Extat epigrāma de Diogene breuib. syllabis cōscriptum: Diogenes age dic, quod nam te tulit fatum ad orcū? Canis me mordicus arripuit.

Diogenis epigramma.

Diogenes, siue Oenomaus, Atheniensis tragicus, fuit sub id tempus, quo xxx tyranni profligati sunt. Fabulæ eius sunt, Achilles, Helena, Hercules, Thyestes, Medea, Oedipus, Chrysis, Semele.

DIOGENES Hicesij argentarij F. Sinopenensis, ob adulteratam monetam patria exulans, Athenas uenit: & cum Antisthene congressus, uitam eius adamauit, Cy-

Philosophia.

Captiuitas. Seruitus.

Obitus.

Diogenis & Alexandri mors.

Ambitio.

Adulteratio monetae.

nicam philosophiā amplexus: magnis opibus, quas habebat, despectis. Senex à Scirtalo pirata captus, & Xeniadē Corinthio uenditus, neq; ab Atheniensibus, neque à suis cognatis redimi uoluit: sed mansit apud emptorē. Obiit Olympiade cxxxiii, crure à cane morso: despectaque curatione, eadem die, qua Babylone Alexander, decessit.

Diogenes Antisthenis discipulus, primum Cleon cognominatus, degebat in dolo. Huic sciscitanti, quo pacto primas ferret? respondit Apollo (nam in Reperuerfabatur) *εἰ παρὰ χροὸν εἴεν*, si perperam cuderet. Is igitur monetam adulterauit: eaque de causa profugus Athenas ue-

nit. cūq; in Antisthenem cōtra gloriam differētem incidisset philosophatus est. In nauigatione à prædonibus captus est, & uenditus: ac præcone proclamāte, rogatus quid nosset: Imperare, inquit, hominibus. & Corinthium quendam hominem diuitem & luxuriosum conspicatus: Huic, inquit, me uendito. nam domo eget. Qui eo empto, & Corinthū perducto, bonum genium suas ades ingressum esse dixit. Tradunt Diogenem filiū habuisse amatorem, nec, ut durum patrem, eius se cordiæ indulgisse: sed prohibendo & coercendo illius desiderio, malum illud magis iritasse, ut supra modum aueretur. Amor enim Diogene obstante magis inflammabatur, & morbus adolescentis magis exardescerebat. Videns itaq; contumaciam illius mali, Delphos uenit, & indignabundus atq; ægerimē ferens, rogat: Nunquādo morbo illo filius liberandus esset? At Apollo cum parum prudentem senem cerneret, amatorisq; necessitatibus nihil indulgentem, sic respondit:

Desinet filius tuus amare ubi leui adolescentia ueneris desiderato conflagrarit eius animus æstro. Iram itaque mitiga tristem, neque augeto Prohibendo. Agis enim contraria tuis rationibus. Si uerò ad tranquillitatem ueneris, obliuiscetur celeriter Amorum, ex sobrius factus turpem remittet impetum.

His Diogenes auditis, iram repressit, bona spe plenus, quod modestiæ filij fide dignos sponsores haberet: simulque melior euasit pater, mansuetior & lenior factus. Idem hoc & tragicus Hermon apud Sophoclem demonstrauit, qui Antigone adamans, & duro patri Creonti aduersans, ugens malum, & amorem & patrem ultus gladio impulsauit.

Diogenes, siue Diogenianus, Cyzicenus grammaticus: scripsit instituta Cyzici patriæ, de Punctis librorum, de Poetica, de Elementis seu literis.

DIODORVS monachus, temporibus Iuliani & Valentis, episcopus Tarfici Ciliciæ: scripsit uaria, ut Theodorus agnostes in Ecclesiastica historia meminit, quæ sunt: Interpretatio in totum uetus testamentum, Genesin, Exodum, & reliqua. In Psalmos: In 4 libros Regum: In ea quæ in Paralipomenis desiderantur. In Prouerbia: Quod sit discrimen contemplationis & allegoria. In Ecclesiasten: In Canticum canticorū. In prophetas. Chronicon, quo erratum Eusebij Pam-

245
 bij Pamphilii de temporib. corrigit: In 4
 Evangelia: In acta Apostolorum: In episto
 lam Ioannis euangelista: Deum unum esse
 in Trinitate. Contra Melchisedecitas: Con
 tra Iudaeos. De resurrectione mortuorum:
 De anima, contra diuersas de ea sectas.
 Ad Gratianum capita: Contra astronomos
 & astrologos, & fatum: de sphaera, & septem
 zonis, & annuo astrorum progressu: De
 Hipparchi sphaera: De prouidentia, con
 tra Platonem: de Deo & diis. De natura
 & materia, ubi tractat quid iustum sit: de
 Deo, & falsa Graecorum materia: Naturas
 quae sub aspectum non cadunt, non ex
 elementis, sed una cum elementis esse fa
 ctas ex nihilo. Ad Euphronium philoso
 phum per interrogationem & responsi
 onem: contra Aristotelem de corpore
 coelesti: Quomodo calidus sit sol? Con
 tra eos qui animal dicunt esse caelum: 20
 Quomodo semper sit opifex, opificium
 aut non semper? Quomodo uelle & nol
 le insit aeterno Deo? contra Porphyrium,
 De animalibus & uictimis.

Diodorus cognomēto Valerius, philo
 sophus, Teleclis discipulus, Alexan
 drinus, filius Pollionis philosophi, qui
 scripsit Atticam dictionem. Vixit sub Ha
 driano Caesare.

Diodorus Siculus, historicus, scripsit
 Bibliothecam, quae continet historiam
 Romanam, & uariam, libris XL. Vixit sub
 Augusto Caesare, & ante illum.

Diodorus comicus, cuius comaedias
 Athenaeus recenset in X Dipnosophista
 rum, Tibicinam: & in XII, Pupillam &
 Panegyristas.

DIACAESARIA, quae nunc Anazarba di
 citur, Ciliciae urbs, olim Cyinda dicta.

DIOCLES Atheniensis, aut Philiastus, 40
 antiquus comicus, aequalis Sannyrionis
 & Philylij. Fabulae eius sunt: Thalatta, id
 est mare: Apes, Somnia, Bacchae, Thyestes
 secundus. Hunc reperisse Harmoniam
 in Oxybaphis, in testaceis uasis, quae
 bacillo pulsaret. Thalatta uero, Athenaeo
 auctore, meretriculae est nomen.

DIOCLETIANVS, & Maximianus
 huius gener, imperatores Romanorum.
 Sub his atrocissima commota est contra 50
 Christianos persecutio. Iusserunt enim
 in singulis prouinciis & urbibus, Christi
 Ecclesias euertere, & diuinas earum scriptu
 ras comburi: & quicumque Christiani in
 uenirentur, eos cogi ut demonibus im
 molarent. Sed uicti multitudine eorum
 qui occidebantur, decretum promulga

runt, ut iisdem dextri oculi eruerentur,
 cum ob doloris acerbiter, tum pro
 pter ignominiam conspicuam, & Romanae
 ciuitatis alienationem. Quos diuina ul
 tio insecuta, merito excidit. nam alter qui
 dem a Senatu iugulatus est, alter se su
 spendit. Hic Diocletianus homo uer
 cors, & Christi osor, ira & furore perc
 tus, contra eos qui in Aegypto res nouas
 moliti erant, non moderate neque humani
 ter potestate usus est: sed per scripturibus
 & caedibus illustrium uirorum polluendo
 prouinciam peruasit. eodemque tempore ue
 terum scripta de fusione argenti atque
 auri conquisita combussit, ne ex illa arte di
 tati Aegyptij, & pecunia freti copios, in
 posterum rebellarent. Ingenio fuit ua
 rio & callido, sed singulari prudentia &
 acumine. uitia naturae saepe calauit, res
 omnes asperiores in alios conferendo: di
 ligens tamen, & in rebus gerendis stre
 nuus, & multa imperatorij cultus contra
 morem maiorum insolentius mutauit.
 Diocletianus & Maximianus abdicato
 imperio, ad uitam priuata redierunt: ac ille
 quidem Salonas urbem Illyricam se contulit, al
 ter in Lucanos abiit. Ac Maximianum qui
 dem relictum principatus poenituit: Dio
 cletianus autem tranquille consenuit, ac
 trienniū summam cum uirtute exegit, ethni
 ca religione tamen mordicus retenta.

DIOMEA, municipium Aegeae tri
 bus, a Diomo Herculis F.

DIOMEDIA insula, & Διομήδεις ἀνάγ
 κη, Diomedeae necessitas. Prouerbiū, si
 ue de Tydei filio: siue de Diomede Thra
 ce, qui hospites rem habere cum filiabus de
 formibus, quae allegoricè equae diceban
 tur, coactos occidebat. Hinc equas ha
 buisse fertur, hominum deuoratrices. Alij
 tradunt, cum Vlysses & Diomedes no
 ctu furati Palladium, in castra redirent: V
 lysses pone sequentem, stricto gladio in
 terficere uoluisse Diomedem: qui conspe
 cta umbra territus, Vlysses, ense uerberans
 scapulas eius, praecedere coegerit. V
 surpatur de ijs qui necessariò aliquid
 faciunt. Diomedes in reditu ab Illy expu
 gnatione, a suis non receptus, sed expul
 sus, in Calabria abiit: & Argyrippam con
 didit, quae nunc Beneuentum dicitur.

DIONYSIVS Areopagita, episcopus
 Athenarum, uir clarissimus, & in patria
 doctrina Graecisque literis eruditissimus,
 ut in illis praestet omnibus. Cuiuslibet e
 nim sectae, quae a Graecis celebrantur, pe
 ritissimus erat. Hic Paulum Athenis con
 uincit.

Dextri oculi eruti.

Chymia Aegyptiorum.

Calliditas Diocletiani.

Deposuit imperium.

Equae deformes puellae.

Vlysses insidiat Diomedem.

Argyrippa Beneuentum.

Eruditio Dionysij.

Episcopatus Atheniensis.

Profectio in Aegyptum. Apollophanes. Polemon. Aristides. Defectus Solis.

Apollophanis & Dionysij colloquiū de eclipsi. Michael Synellus de eadē eclipsi.

D. Dionysij defensio contra Apollophanem.

cionantem audiuit, ac Christum & resurrectionem liberè Græcis annūciantem: & Pauli præconio fide adhibita, ab eo episcopus Atheniēsis est designatus. Hic Areopagita sub Tiberio Cæsare, florente ætate in Aegyptum abiit, sapientes eius loci aditurus: unaq; cū eo fuit Apollophanes rhetor, quē Polemon Laodicēsis, Aristidis magister, assiduè audiuit. Ac tēpore salutaris passionis ambo fuerunt unà Heliopoli in Aegypto: cumq; defectus Solis contra naturā accidisset (neq; enim interlunij tēpus erat, sed admirabiliter Luna in Solem inciderat) (rursusq; à nona) ab hora sexta usque ad uesperā, in solis oppositū supra naturam eadē fuerat restituta. Nā cōgressus lunæ cœperat ab ortu, eaq; ad solarē terminum progressa, deinde regressa fuit: nec rursus ex eodē loco recessus & repurgatio facta est, sed econtrariò per diametrum: quæ aliter fieri nequeunt, nisi iussu & administratione omnipotentis Christi, omniū autoris: qui facit magna & stupenda, quorū nō est numerus. Quæ res nouæ, naturæq; captū superantes, Apollophanem impulerunt, ut quasi uaticinans diceret: O præclare Dionysi, uices sunt rerum diuinarū. Cui Dionysius respondet: Aut Deus patitur, aut uicē patientis dolet. Huius rei Michael Syncellus Hierosolymitanus in laudatione magni Dionysij ita meminit: Adsumus exposituri uobis cupidis audiēdi, quæ uel eruditione sine scripto per manus tradita, uel mādāta literis accepimus: Talis igitur ad nos sermo peruēnit, iam olim à patrib. filiis expositus de S. Dionysio: cū tēpore salutaris passionis in meridie Sol occultaretur, ea re admirabili attonitū, & ultra cognitionē humanā euectū, intellectu, dixisse: Ignotus Deus patitur, ob quē uniuersitas rerū & caligine obducta, & concussa est: & euestigiò tempus, quo totum mundum peruagatum hoc miraculum contigerat, certis argumentis deprehensum atq; annotatum, apud se cōseruauit, quid eo denūciaret, sollicitè expectās. Meminit & ipse horrendę illius solaris eclipsi in epistola ad magnū Polycarpū, Smyrnæ episcopum. Nam cū Apollophanes, homo philosophus, religione Græcus, indignaretur, & huic beatissimo uiro conuicia diceret: q cū charissimus eius amicus fuisset, & popularis, patrios cult⁹auerfaretur, & Christianā fidē illis præferret, atq; amplecte-

retur, acerrimeq; defenderet, & Græcorū rationibus contra Græcos uteretur: ea conuicia, eāq; indignationem refutare studens, ac potius Polycarpo defensionem suggerens, in quē ille, pridē cōmito, dicteria illa iaceret, hæc scribit: Ais maledicere mihi sophistā Apollophanē qui me parricidam nominet, Græcorum armis contra Græcos utentē. Atqui nos uerius aduersus eū diceremus, Græcos, atq; ipsum adeò Apollophanem diuinis contra diuina irreligiōse uti, per dei sapientiā diuinum refutare cultum studentes. Qui cum rerū cognitionem rectè dicat philosophiā, quæ & à D. Paulo sapientia nominatur: ad autorem & naturæ rerum & cognitionis earum ueris philosophis esset ascendendum. Rogato igitur eum, quid de admirabili illa in salutari cruce dicat eclipsi? Cui, sapiens cum sit, illud perspiciendum erat, nunquam quicquam in ordine ac motu celesti mutari posse, nisi ab ipso ordinis illius autore & conseruatore moueretur: qui, ut sacra dicunt oracula, facit & trāsmutat omnia. Scripta huius sunt: Ad Timotheum Ephesi episcopum, qui & ipse Pauli discipulus fuit, de diuinis nominibus libri 12. De coniūcta & distincta Theologia. De uirib. precationis. De beato Hierotheo. De uerecundia. & scriptione Theologica. De bono lumine, honesto amore, raptu zeli. Malum neq; esse quicquā, neq; ex ijs esse quæ sunt, neq; in ijs esse quæ sunt. De eo quod est: in quo etiā exēpla sunt de uita, de sapientia, mente, oratione, ueritate, fide. De potentia, iusticia, salute, redemptione. De magno & paruo, eodem, alio, simili, dissimili, statione, motione, paritate. De omnipotentē, antiquo dierū: in quo etiā agitur de æuo & tēporibus, & quid * uelit ipsa esse idem? De pace: de Sancto sanctorum, Rege regū, Domino dominorum, Deo deorū. Alius liber ad eundē Timotheū, De ecclesiastica Hierarchia, continens cap. 15. De cœlesti Hierarchia totidē capitōstās. De mystica Theologia cap. 5. De cœlestib. ordinibus, & quot hi numero sint? Circumferuntur & eius epistola: ad Caiū cultorē 4. ad Dorotheū ministrū, 1. ad Sopatrū sacerdotem, 1. ad Polycarpum hierarcham Smyrnæ, 1. Ad Demophilum cultorem, 1. Ad Ioannem theologum apostolum & euangelistam, 1. Sciēdum autem est, quosdam prophanos sapientes, ac maximè Proclum sententiis atq;

atq; inuentis beati Dionysij saepe esse u-
 sos, atq; etiã iisdem uerbis. Vnde suspi-
 cari licet, uetustiores Athenis philoso-
 phos opera eius, quorũ ipse in epistola
 ad Timotheum meminit, suffuratos oc-
 cultasse, ut ipsi auctores diuinorũ eius ser-
 monũ haberentur. Hic igitur Dei demõ-
 strator Dionysius, iam prouecta ætate,
 ac plenus dierum spiritus, martyrio pro
 Christo perficitur, sub Traiano Cæsare:
 quo tempore etiam Deo plenus Ignatius
 certamen immortalitatis obiit.

DIONYSIVS Alexandri F. Halicar-
 nassæus, orator, & omni genere doctri-
 næ excultus, sub Cæsare Augusto uixit.
 Ex huius posteris fuit Dionysius Attici-
 sta, sub Hadriano.

Dionysius Halicarnassæus, uixit sub
 Hadriano Cæsare, sophista, cognomen-
 to Mûsicus, quod in ea arte plurimum se
 exerceret. Scripsit rhythmicorum com-
 mentariorum libros 24. historiarũ Musicę
 libros 36, in quib. tibicinũ & cirharædo-
 rũ & poetarum omnis generis meminit.
 Musicę disciplinæ siue disputationũ li-
 bros 22. Quæ nam in Platonis Republi-
 ca Musicę dicta sint? * præterea libros.

Dionysius Alexandrinus Thrax, à pa-
 tre Tero Terus dictus, Aristarchi disci-
 pulus, grãmaticus: Romæ sub Põpeio
 magno docuit, & * enarrauit Tyrannio-
 ni priori. Plurima Grammatica & Syntã-
 gmatica & cõmentaria composuit.

Dionysius Alexãdrinus Glauci F. grã-
 maticus & ipse, à Nerone usq; ad Traia-
 nũ docuit, ac Bibliothecis præfuit. Fuit
 & ab epistolis, & à responsis, & legatio-
 nes obiit, præceptor Parthenij grãmati-
 ci, discipulus Chæremonis philosophi,
 cui etiam Alexandria successit.

Dionysius Mitylenæus, uersificator,
 Seytobrachiõ & tutor dictus: descripsit
 Bacchi & Mineruæ expeditionẽ, Argo-
 nautas libris sex, soluta oratione, Fabulo-
 sa ad Parmenonem.

Dionysius Byzantius, uersificator, de-
 scripsit nauigationẽ Bosphori, & de Thre-
 nis: quod opus est plenum Epicediis.

Dionysius Corinthius, uersificator,
 scripsit præcepta uitæ instituendæ, causa
 rũ librũ unum, Meteorologica, & soluta
 oratione cõmentarium in Hesiodũ: Or-
 bis descriptionem uersibus. Eadẽ reperi-
 & in Dionysio qui de Gemmis scripsit:
 uter igitur sit autor, ignoro.

Dionysius Siciliae tyrãnus, scripsit tra-
 gœdiã & comœdias, & historica. Et si

autem alij quoq; tyranni fuerunt: Dio-
 nysij tamẽ tyrannis extremè & maximè
 afflixit urbes.

Dionysius filius Siciliae tyranni, tyran-
 nus & ipse, & philosophus, scripsit epi-
 stolas, & de poematibus Epicharmi.

Dionysius Milesius historicus, res post
 Darium gestas libris v descripsit, Orbis
 descriptionem, Persica, Ionica dialecto.
 Troianarũ rerum libros 3. Fabulosa, Cir-
 culi historici libros 7.

Dionysius Musonij filius, Rhodiõ aut
 Samius historicus: fuit ibidem fani So-
 lis sacerdos. Scripsit historias locorũ li-
 bris 6, orbis descriptionẽ, historicæ insti-
 tutionis libros x. Existimo Dionysium,
 qui orbem descripsit, Byzantinum fuis-
 se, propter fluuiũ Rhebam.

DIONYSII Alexandrini commenta-
 rium in Solomõnem concionatorẽ re-
 peri, ualde disertum.

Διονυσίων σακμαίων.) Bacchanaliũ
 diæterijs homines incessebat & deride-
 bat, obliquo uultu atq; oculis: aliud pe-
 ctore clausum, aliud lingua promptũ ha-
 bebat. Os eius diris & acerbitate & dolo
 erat plenũ: quem iusto iudicio ipsa iusti-
 cia cõdemnauit, cum (ut Poeta dixit) in-
 utile telluris pondus esset. Enimuerõ in
 malam rem abiit, ut neq; sciatur neq; au-
 diaũ ubi sit, cardine uersatilior in reb: a-
 gẽdis. Valeat, perierit, ne in silicernio q-
 dẽ laudãdus homo fanaticus, qui cõfu-
 dit, miscuit & turbauit omnia, turpi uul-
 tu, Cyclopicũ monstrũ, attonitus captã-
 tor diuitiarũ iram Dei non timens, neq;
 ineuitabilẽ Adraistiã reformidans: sem-
 per scurra, & maliciosè tenax, canib. im-
 pudentior, dæmonibus sæuior.

Δι' ὀφέλας ἀπαμειβν.) Per acutũ ensem cur-
 rere. De ijs qui in pericula se conijciũt.

Διοπετὲς.) Qui apud Græcos, id est ho-
 mines profanos & Christianę religionis
 ignaros, simulacra instituunt, quò terro-
 rem hominibus incutiant, statuam illam
 à Ioue missam esse, omni humano artifi-
 cio & sumptu præstantiorẽ, dicunt: eãq;
 famam spargunt statuariis uel relegatis,
 uel occisis, ne eã manu factam dicãt. Eã-
 dem ratione urbem Ephesiorum etiam
 esse deceptã, uel Alexandrinum simulã-
 crum argumento esse potest. Ptolemæõ
 enim artificibus ad conficiendam Dia-
 nę statuam conuocatis, opere perfe-
 cto, magna spelunca effossa, doloque oc-
 cultato, ibi eosdem cõenare iussit, qua in
 cõena ruina oppressi perierunt, dignam
 1 3 labo-

Orbis descriptio.

Insectatio ne scio cuius.

Commentum de simulacris de caelo missis.

Cædes artificum.

Diopithes
lege sua ca
ptus.

laboris sui mercedem consecuti.

DIOPITHES, cum lege lata, ut qui urbanus in Piræo pernoctasset, occideretur: ipse aliquando nocte oppressus, inuitus ibi mansisset: ab inimicis in iudicium uocatus est.

διος ἢ βασιλέος ἐγκέφαλος.) Iouis aut regis cerebrum. id est, pulcherrimus cibus. Sic Persæ loquuntur, de ijs qui delicatè uiuunt.

διοσημία.) οἱ περταίεις λύσει τὴν ἐκκλησίαν, Consules dimitunt concionē. De ijs qui negocia differunt. Nam Athenienses rationem ostentorum habebant.

διοσκορίδης.) Dioscorides Anazarbenfis medicus, cognomento Phacus, ob lentiginosam faciem. Vixit apud Cleopatram sub Antonio. Scripsit libros 24, medicos, qui omnes multū celebrant.

διος κέρουτος.) Corinthus Iouis F. De ijs qui eadem inculcant. Prouerbiū inde ortum est, quòd Megatenses, dum Corinthiis parerent, mādata illorū ægrè ferebant, nec indignationem suā dissimulabant. Qua de re legati Corinthiorū Megara cū uenissent, nec populū dicto audientē haberēt: indignabundi exclamarūt: Nō feret hæc Iouis filius Corinthus. Megarēses aut ferūt, ijs eiectis, exclamasse: Verbera Iouis filium Corinthum.

DIOSCORIVS, Myræus grāmaticus, præfectus urbi & prætorio, filias Leonis imperatoris Byzantij instituit.

διόσκοροι.) Castor & Pollux. Aelianus: Dioscurorū (Castorū) simulacra duo fuerūt, adolescentes proceri, nudis maxillis (id est imberbes, ut opinor) ambo simili figura, uterq; chlamyde ab humeris dependente, & enses gestabant de chlamydibus suspensos, & hastis innitebantur: alter dextra, alter sinistra.

διος κώδιον.) Iouis uellus: sic appellabāt ea quæ Ioui erant immolata; ijsq; utebātur in lustratione hominū pollutorū: eorumq; pedibus illa substernebant.

Olfactus.

διοςμοσ.) Nō est nasus instrumentū olfactus, sed cerebri recessus māmæ similis.

APollo Ios
uis mini
ster.

διος Φήμη.) Iouis fama, id est oraculum. Nā Apollo patris sacerdos est, & ab eo accipit oracula, eadēq; hominibus reddit. Homerus: Iouis nuncia fama flagrabat.

διος ψήφος.) Iouis suffragium: sic locū dicitur, ubi de Neptuno & Minerua iudicium factum est. Usurpatur prouerbiū de rebus sacris, & non tangendis.

Quæ notiora
quæ obscuriora
sunt.

διότι.) Tribus modis, id quod notius est nobis, consideratur (πὸ ὅτι ἐστὶν, ὃ διότι

ἐστὶν. ὃ καθόλου καὶ συγκεκριμένον. ὃ μὲν κενὸν καὶ διηρημένον. ἀπλάστειρα, συνθετάπειρα.) uno,

Rem esse, quā cur sit. dilucidius enim illud est, primūq; cognoscitur. Etenim habere nos animā, eamq; immortalem, facilius uulgò intelligitur, quàm rationes quibus hæ sententiæ cōfirmantur. Deinde, Res uniuersa & cōfusa, notior est particulari & distincta: cuiusmodi est, scire simpliciter esse corpus, quàm esse tale corpus: hoc est, terrenum aut coeleste, aut hoc alio uo modo tēperatum. Tertio loco, id quod, quātū ad nos attinet, prius est, natura posterius. Simplicibus enim, quæ natura prima sunt, composita nobis sunt notiora.

DIOTIMVS, nauarchus Atheniēsiū.

DIOPHANES Megalopolita, in bellica multum exercitatus, ob finitimū cū Nabide & diuturnū bellū, perpetuò sub Philopœmene militauit, proceritate & robore corporis conspicuus, & formidabilis: bellator strenuus, & in armis excellens.

δι' ὄχλου.) Aristophanes: Ut molestum hoc sit spectatoribus: tamen aliquid habet iucundum & comicum.

διωδηκέτω.) Ex eodem nati semine, pedem dextrum infernè tumidum habet, & gressum infirmum ac tardum.

διωκίσατο.) Homines à Deo se iūxit impietas. Qui uerò per uirtutē & sanctitatē sese à rebus humanis ac studiis abducit, & ad ipsum Deū cōfert: cū uiuens eū præsentē adipiscitur, tum defunctus ad eum commigrat.

διωλύγιον καπόν.) Ingēs malū. De ijs qui magnum & atrox aliquid subeunt.

DION Hipparini filius, Syracusanus, philosophus Platonicus, uxoris Sicilia tyranni. Dionysij prioris, Aristomaches, frater: Sicilia tyrannide potitus, eiectoque prioris Dionysij filio Dionysio, uicissim ab huius fratre Nisæo est eiectus. Scripsit epistolas ad Platonem, & alios quosdam.

Dion Cassius, cognomento Cocceius, seu Cocceianus, Nicenus historicus, sub Alexādro Mammeæ filio scripsit Romanæ historiæ libros LXXX, qui in Decades distribuuntur: Persica, Getica (διωδικὰ) Itineraria, Res gestas Traiani, uitam Arriani Philosophi.

Dion, Pasicratis filius, Prusaensis, sophista & philosophus, quem Chrysostratum appellarunt, magnificentiam ita affectabat, ut etiam leonina pelle indutus

233
tus prodiret. Corpore fuit tenui, & maxi-
mam ætatis partē exegit apud Traianū
Cæsarem, ut etiā curru Imperatorio ue-
heretur. Scripsit, Vtrum mundus interi-
re possit? Laudationē Herculis & Plato-
nis. Pro Homero aduersus Platonem li-
bros 4, de Alexandri uirtutibus 8.

DIOSIPPVS Atheniensis comicus.
Fabulæ eius sunt, Leno, Auarus, Histo-
niographus, Hæredipetæ.

διπλασίασα.) Conducipare, bifariam
dicitur: aut locū in quo phalanx est, ma-
nente uirorū eādē multitudine, aut ip-
sum numerum. Fit autem utrunq; bifa-
tiā, uel manipulatim, uel iugatim: id est,
uel secundum longitudinem, uel secun-
dum latitudinem. Ac secundum longitu-
dinem fit conducipatio uirorum, cū in-
ter eos manipulos qui adsunt, interse-
tuerimus aut implicuerim⁹ alios eis nu-
meros, eādē seruata phalangis longi-
tudine, ut ex ista uirorum cōducipatio-
ne tantum dēnsitas accedat aciei. Secun-
dum (latitudinē) profunditatem uerò,
cum inter priora iuga inseruerimus aut
implicuerimus alia numero eis paria, ut
in profunditate modò sit densitas, in lō-
gitudine uerò fiat cōducipatio loci, cū
suprà dictam in longitudine densitatem
raritate transferimus: aut cum ij qui ad-
iecti sunt, secundū profunditatem se ex-
plicant. Nonnulli uerò hos improbant,
præsertim uicinis hostibus: in utroq; au-
tē cornu hostibus & equis extensis, con-
spectum conducipationis absq; pertur-
batione phalangis efficiunt.

διπλόη.) Dupla uestis, pro externa uir-
tutis specie, intrinsec⁹ uitij referta: deq;
ijs qui amicitia professi, hostibus aliquē
produnt, aut alioqui prauis sunt morib.⁴⁰

τρία κάππι κόνισσα.) Tria pessima K, uel
C: Cappadocia, Creta, Cilicia.

δισ ἐπὶ πλά πηληγαῖς πηλύπυς πηλέμενος.) Bis
septem plagis polypus densatus. De ijs
qui pœna digni sunt. nā polypus captus
sæpe cæditur, ut pinguis fiat.

δισ καὶ τρεῖς τὸ καλόν.) Bis & ter quod pul-
chrum est. Pulchra sapius esse narranda.

δισ παῖδες οἱ γέροντες.) Bis pueri senes.
De ijs qui in senectute uidentur ineptio-
res esse.

δισ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀγρόν προσκρῆεν λίθον.)
Bis ad eūdē lapidē impingere, turpe est.

De ijs qui denuò in eadē errata incidūt.

δισκῶν.) Nūc mihi crepundia sunt di-
scus: id est, disco iaciendo ita nunc dele-
ctor, ut olim puer crepundijs gaudebā.

δισ κράμβη θάλατ(Θ.) Crambe repetita
mors est. Occidit miseros crambe repe-
tita magistrōs.

διοίσειν.) εἰδὲν διοίσεις χαυρεφῶντος τὴν φύ-
σιν. Nihil habitu corporis à Chærephon-
te differes. Prouerbiū, de pallidis & gra-
cilibus. nam talis natura & aspectu erat
Chærephon, ut sapientiæ studio macera-
tus, unde & uespertilio dicebatur. Idem
ualet, Nihil differes ab Heraclidis Pam-
phili tragici.

διφάλαγγια) Phalanx occēps, seu anā-
ceps quæ duces habet in medio collo-
catos, partim ad dextram, partim ad læ-
uam. Extremi uerò agminis ductores fo-
ris utrinq; in flexibus * dispositōs. διφα-
λαγγια dicitur etiam duarum phalangū
ducatus, quæ continet uiros 819, quæ &
pars & cornu à quibusdā dicitur: & du-
κτορ κεράρχη, tribunus.

διχορμία Φάλαγγ(Θ.) Diffectio pha-
langis, id est, in duas æquales partes se-
ctio, quæ cornua uocātur. ac læuum cor-
nu dicitur etiā cauda: ut dextrum, caput.

διψας.) Hæc & præter dicitur: & cau-
son, ab ardore: & melanurus, à nigra cau-
da: & ammoatis, quòd in arena degēs læ-
dat: & cētris, ab aculeo. Genus serpētis,
uipera min⁹, sed celerius occidēs: à quo
morsi tāta siti exardescūt, ut rūpātur. Est
autē alba, & duas habet in cauda lineas.

διψῶ.) Deo placere uolo, & illum in-
tueri, eiusq; uolūtatem sequi, eiusq; gu-
bernaculo regi.

δόγμα.) Et opinabile, & ipsa opinio di-
citur, quorū illud propositio est: hæc, exi-
stimatio. Plato quidē de ijs quæ cōpre-
hendit, pronūciat: falsa redarguit, de ob-
scuris sustinet assensionē. Ac de ijs q̄ ipsi
probātur, pronūciat per 1111 personas,
Socratis, Timæi, hospitis *.

Sunt autē ho-
spites, nō, ut quidā putārūt, Plato & Par-
menides: sed figmenta sunt de decretis,
expertia nominis *. Mundū alij ortū ha-
bere, alij ortum nō esse: alij animatū, alij
inanimem esse statuerunt. Anaxágoras
autē & Pythagoras in Aegyp̄tū profecti,
& Aegyp̄torū & Hebræorū sapientū usi
cōsuetudine, rerum naturæ cognitione
sunt imbuti. Posterioribus temporibus
Plato etiā, ut Plutarchus in Parallelis, id
est rebus gestis Græcorū & Romanorū
inter se collatis, refert. Adhæc Aegyp̄tij
primi Solē & Lunā deos appellārunt,
illum Osirin, hanc Isidem: à cursu nimi-
rum, qui Græca uoce Ἴσοι dicuntur, cum
θεῖν currere illis significet.

Studioforū
habitū.

Prudentiā
philosophi-
ca.

Persona Plā-
tonica.
Mundus.

Aegyp̄torū
sapientia.

Osirin.
Isis.

δόκησις, opinio: id quod non est, cum esse putetur: uisum quoddam, umbra & somnium.

Probatio magistratum.

δοκιμασίης.) Approbatio, seu exploratio potius facta fuit I. eorum qui (ut Latini dicunt) uirilem togam sumebāt. II. eorum qui magistratū gerebant, & exercitui præerant. III. eorum qui Rempublicam capeſſebant, etſi nullo magistratu fungebantur. aliquādo enim & in horum uitam inquirebatur. IIII. Etiā equitum, autore Lycurgo. In primis autē inquirebatur in oratores rempub. gerentes, & decreta ſcribentes, num pudicē uixiſſent?

Humanitas gratioſa.

δοκιμασίης.) Cum iam antè ualde Italilicis omnibus probaretur, maiorem etiā, ut fieri ſolet, gloriam humanitate conſequebatur.

δόλιχος.) Dolichus: id eſt, longus curſus * XXIIII ſtadia continet. Sic & decurſio equeſtris dicitur, à refleſtēdo: ſtadium uerò, directus curſus eſt.

DOLOPES, gens Theſſalica.

δόμεν.) Heſiodus, ei dare iubet, qui det: & non dare ei, qui non det.

καὶ δόμενός κεν δῶ, καὶ μὴ δόμενός κεν μὴ δῶ.

Degener ſucceſſor.

DOMITIANVS Romanorum Imperator, Titi frater natus minor, Neroni Caligulæ & Tiberio, qui peſſimè atq; turpiſſimè imperiū adminiſtrârunt, quàm patri aut fratri ſimilior. Nā cum principiò non peſſimè principatu fungeretur, ſtatim in magnam uæcordiā incidit, & auaricia & libidine infamis, ſupra modū iracundus, & in ſupplicijs irrogādis inexorabilis, præter cæteros odioſus & avarus. Quamprimùm certè quidem in omnium odium incurrit tantum, ut & patris & fratris gloriam extingueret. Nam & cædibus inſignium ſenatorum quotidie urbē inquinabat: & diuinos affectūs honores, non ferebat ut cuiuſquā in Capitolio ſtatuae aureæ & argenteæ, præter ſuas, collocarentur. Ac ne ſuorum quidem cædibus abſtinuit: ſed omnibus cognatis nefariam iniecit manū, neq; deos gentilicios neq; uindictam ueritus, & diuini & humani iuris contēptor, & omni genere nefariæ libidinis infamis, digna facinoribus præmia conſecutus, morte foediſſima pollutam & ſceleſtam uitam relinquit. Nam furijſ agitatus, & cupiditate impij impulſus, atq; inuidiā æſtuās, fratrem ueneno tollit. Neruam quoq; ut imperio inſidiantem, pepulit: & Apollonium Tyaneum, ut Neruæ amicū, com-

Crudelitatis et arrogantia.

Titus.

Nerua. Apollonius.

prehensum totondit, & uinctum in iudicium adduxit. Cum uerò philoſophus illi non cederet, ſed eius acta rideret, uerecundiā motus, eum dimiſit. qui quidē celebrem illum uerſum dixiſſe fertur: *ὁ μὲν με κτανέεις, ἐπεὶ ὅτι μόρσιμός εἰμι. Me nō occides, nec enim hoc tibi fata dederūt:* atque eueſtigiò euaniſſe. Hic & philoſophos & mathematicos Roma exegit. Sub hoc & Ioannes euangelista in Patmon relegatur, & Dauidici generis homines tolli iubētur: multiq; ſub eo Chriſtiani, martyres facti ſunt. Verum Nerua theologum Ioannem relegatione liberat. * Adrianus uerò multis rebus reſtitutus, Lazis ſeu Colchis regem præfecit: ſed malo conſilio Perſis orantibus Meſopotamiam à Traiano partam cōcedit, Romaniq; imperij terminum Euphratē conſtituit. Hic Domitianus cum ob crudelitatem & immanitatē in máximo eſſet odio, conſpiratione ſuorum interficitur, cum Stephanus, libertus eius, meridiāti & exiliētī icſtū nō lethalē intuliſſet.

philosophus, natione Syrus, ex Laodicea* siue Larissa urbe Syriae, discipulus Syriani, Procli condiscipulus, ut ait Damascius. Vir fuit cum in Mathematicis disciplinis probe uersatus, tum in reliqua philosophia exercitissimus. Itaque multa Platonica suis sententijs euerit atq; corruptit. Proclo tamen illius corruptelae atq; exagitationis iustas perſoluit poenas, qui librum integrum aduersus eum ſcripſit Repurgatorem, ut eſt in dogmatum Platoniorum inſcriptione. Sed ne uitam quidē ita exquiſitā egit, ut philoſophus dici poſſet.

nam Aesculapius Athenienſis eandem medicinam Plutarcho Athenieſi, & Domnino Syro, præſcripſit oraculo, illi ſubinde ſanguinem expuenti, qui morbus

ai móποις dicitur, huic neſcio quo malo laborātī. Ea uerò fuit, ut ſuillis carnibus implerētur. Ac Plurarchus quidem, etſi lege patria, non uetaretur, talem ſanationem reſpuit: ac è ſomno experreſtus, & ulnis in lectulo expanſis, Aesculapij ſtatuam intuens (nam in ueſtibus templi dormierat) Quid, inquit, o Domnino, ludæo hoc morbo laboranti præſcripſiſſes? neq; enim ſuillis eū impleri car-

nibus iuſſiſſes. Quæ cū hic dixiſſet, Aesculapius ſtatim ſonò è ſtatua ſuauiſſimo edito, aliā curandi morbi rationē ei præſcripſit, Domninus autē ſecus quā inſtituta Syrorum ferūt, ſomnium ſecutus,

philosophus, natione Syrus, ex Laodicea* siue Larissa urbe Syriae, discipulus Syriani, Procli condiscipulus, ut ait Damascius. Vir fuit cum in Mathematicis disciplinis probe uersatus, tum in reliqua philosophia exercitissimus. Itaque multa Platonica suis sententijs euerit atq; corruptit. Proclo tamen illius corruptelae atq; exagitationis iustas perſoluit poenas, qui librum integrum aduersus eum ſcripſit Repurgatorem, ut eſt in dogmatum Platoniorum inſcriptione. Sed ne uitam quidē ita exquiſitā egit, ut philoſophus dici poſſet.

nam Aesculapius Athenienſis eandem medicinam Plutarcho Athenieſi, & Domnino Syro, præſcripſit oraculo, illi ſubinde ſanguinem expuenti, qui morbus

ai móποις dicitur, huic neſcio quo malo laborātī. Ea uerò fuit, ut ſuillis carnibus implerētur. Ac Plurarchus quidem, etſi lege patria, non uetaretur, talem ſanationem reſpuit: ac è ſomno experreſtus, & ulnis in lectulo expanſis, Aesculapij ſtatuam intuens (nam in ueſtibus templi dormierat) Quid, inquit, o Domnino, ludæo hoc morbo laboranti præſcripſiſſes? neq; enim ſuillis eū impleri car-

nibus iuſſiſſes. Quæ cū hic dixiſſet, Aesculapius ſtatim ſonò è ſtatua ſuauiſſimo edito, aliā curandi morbi rationē ei præſcripſit, Domninus autē ſecus quā inſtituta Syrorum ferūt, ſomnium ſecutus,

philosophus, natione Syrus, ex Laodicea* siue Larissa urbe Syriae, discipulus Syriani, Procli condiscipulus, ut ait Damascius. Vir fuit cum in Mathematicis disciplinis probe uersatus, tum in reliqua philosophia exercitissimus. Itaque multa Platonica suis sententijs euerit atq; corruptit. Proclo tamen illius corruptelae atq; exagitationis iustas perſoluit poenas, qui librum integrum aduersus eum ſcripſit Repurgatorem, ut eſt in dogmatum Platoniorum inſcriptione. Sed ne uitam quidē ita exquiſitā egit, ut philoſophus dici poſſet.

nam Aesculapius Athenienſis eandem medicinam Plutarcho Athenieſi, & Domnino Syro, præſcripſit oraculo, illi ſubinde ſanguinem expuenti, qui morbus

ai móποις dicitur, huic neſcio quo malo laborātī. Ea uerò fuit, ut ſuillis carnibus implerētur. Ac Plurarchus quidem, etſi lege patria, non uetaretur, talem ſanationem reſpuit: ac è ſomno experreſtus, & ulnis in lectulo expanſis, Aesculapij ſtatuam intuens (nam in ueſtibus templi dormierat) Quid, inquit, o Domnino, ludæo hoc morbo laboranti præſcripſiſſes? neq; enim ſuillis eū impleri car-

nibus iuſſiſſes. Quæ cū hic dixiſſet, Aesculapius ſtatim ſonò è ſtatua ſuauiſſimo edito, aliā curandi morbi rationē ei præſcripſit, Domninus autē ſecus quā inſtituta Syrorum ferūt, ſomnium ſecutus,

philosophus, natione Syrus, ex Laodicea* siue Larissa urbe Syriae, discipulus Syriani, Procli condiscipulus, ut ait Damascius. Vir fuit cum in Mathematicis disciplinis probe uersatus, tum in reliqua philosophia exercitissimus. Itaque multa Platonica suis sententijs euerit atq; corruptit. Proclo tamen illius corruptelae atq; exagitationis iustas perſoluit poenas, qui librum integrum aduersus eum ſcripſit Repurgatorem, ut eſt in dogmatum Platoniorum inſcriptione. Sed ne uitam quidē ita exquiſitā egit, ut philoſophus dici poſſet.

nam Aesculapius Athenienſis eandem medicinam Plutarcho Athenieſi, & Domnino Syro, præſcripſit oraculo, illi ſubinde ſanguinem expuenti, qui morbus

ai móποις dicitur, huic neſcio quo malo laborātī. Ea uerò fuit, ut ſuillis carnibus implerētur. Ac Plurarchus quidem, etſi lege patria, non uetaretur, talem ſanationem reſpuit: ac è ſomno experreſtus, & ulnis in lectulo expanſis, Aesculapij ſtatuam intuens (nam in ueſtibus templi dormierat) Quid, inquit, o Domnino, ludæo hoc morbo laboranti præſcripſiſſes? neq; enim ſuillis eū impleri car-

nibus iuſſiſſes. Quæ cū hic dixiſſet, Aesculapius ſtatim ſonò è ſtatua ſuauiſſimo edito, aliā curandi morbi rationē ei præſcripſit, Domninus autē ſecus quā inſtituta Syrorum ferūt, ſomnium ſecutus,

philosophus, natione Syrus, ex Laodicea* siue Larissa urbe Syriae, discipulus Syriani, Procli condiscipulus, ut ait Damascius. Vir fuit cum in Mathematicis disciplinis probe uersatus, tum in reliqua philosophia exercitissimus. Itaque multa Platonica suis sententijs euerit atq; corruptit. Proclo tamen illius corruptelae atq; exagitationis iustas perſoluit poenas, qui librum integrum aduersus eum ſcripſit Repurgatorem, ut eſt in dogmatum Platoniorum inſcriptione. Sed ne uitam quidē ita exquiſitā egit, ut philoſophus dici poſſet.

nam Aesculapius Athenienſis eandem medicinam Plutarcho Athenieſi, & Domnino Syro, præſcripſit oraculo, illi ſubinde ſanguinem expuenti, qui morbus

ai móποις dicitur, huic neſcio quo malo laborātī. Ea uerò fuit, ut ſuillis carnibus implerētur. Ac Plurarchus quidem, etſi lege patria, non uetaretur, talem ſanationem reſpuit: ac è ſomno experreſtus, & ulnis in lectulo expanſis, Aesculapij ſtatuam intuens (nam in ueſtibus templi dormierat) Quid, inquit, o Domnino, ludæo hoc morbo laboranti præſcripſiſſes? neq; enim ſuillis eū impleri car-

nibus iuſſiſſes. Quæ cū hic dixiſſet, Aesculapius ſtatim ſonò è ſtatua ſuauiſſimo edito, aliā curandi morbi rationē ei præſcripſit, Domninus autē ſecus quā inſtituta Syrorum ferūt, ſomnium ſecutus,

philosophus, natione Syrus, ex Laodicea* siue Larissa urbe Syriae, discipulus Syriani, Procli condiscipulus, ut ait Damascius. Vir fuit cum in Mathematicis disciplinis probe uersatus, tum in reliqua philosophia exercitissimus. Itaque multa Platonica suis sententijs euerit atq; corruptit. Proclo tamen illius corruptelae atq; exagitationis iustas perſoluit poenas, qui librum integrum aduersus eum ſcripſit Repurgatorem, ut eſt in dogmatum Platoniorum inſcriptione. Sed ne uitam quidē ita exquiſitā egit, ut philoſophus dici poſſet.

nam Aesculapius Athenienſis eandem medicinam Plutarcho Athenieſi, & Domnino Syro, præſcripſit oraculo, illi ſubinde ſanguinem expuenti, qui morbus

ai móποις dicitur, huic neſcio quo malo laborātī. Ea uerò fuit, ut ſuillis carnibus implerētur. Ac Plurarchus quidem, etſi lege patria, non uetaretur, talem ſanationem reſpuit: ac è ſomno experreſtus, & ulnis in lectulo expanſis, Aesculapij ſtatuam intuens (nam in ueſtibus templi dormierat) Quid, inquit, o Domnino, ludæo hoc morbo laboranti præſcripſiſſes? neq; enim ſuillis eū impleri car-

nibus iuſſiſſes. Quæ cū hic dixiſſet, Aesculapius ſtatim ſonò è ſtatua ſuauiſſimo edito, aliā curandi morbi rationē ei præſcripſit, Domninus autē ſecus quā inſtituta Syrorum ferūt, ſomnium ſecutus,

philosophus, natione Syrus, ex Laodicea* siue Larissa urbe Syriae, discipulus Syriani, Procli condiscipulus, ut ait Damascius. Vir fuit cum in Mathematicis disciplinis probe uersatus, tum in reliqua philosophia exercitissimus. Itaque multa Platonica suis sententijs euerit atq; corruptit. Proclo tamen illius corruptelae atq; exagitationis iustas perſoluit poenas, qui librum integrum aduersus eum ſcripſit Repurgatorem, ut eſt in dogmatum Platoniorum inſcriptione. Sed ne uitam quidē ita exquiſitā egit, ut philoſophus dici poſſet.

nam Aesculapius Athenienſis eandem medicinam Plutarcho Athenieſi, & Domnino Syro, præſcripſit oraculo, illi ſubinde ſanguinem expuenti, qui morbus

ai móποις dicitur, huic neſcio quo malo laborātī. Ea uerò fuit, ut ſuillis carnibus implerētur. Ac Plurarchus quidem, etſi lege patria, non uetaretur, talem ſanationem reſpuit: ac è ſomno experreſtus, & ulnis in lectulo expanſis, Aesculapij ſtatuam intuens (nam in ueſtibus templi dormierat) Quid, inquit, o Domnino, ludæo hoc morbo laboranti præſcripſiſſes? neq; enim ſuillis eū impleri car-

nibus iuſſiſſes. Quæ cū hic dixiſſet, Aesculapius ſtatim ſonò è ſtatua ſuauiſſimo edito, aliā curandi morbi rationē ei præſcripſit, Domninus autē ſecus quā inſtituta Syrorum ferūt, ſomnium ſecutus,

257
 tus, non Plutarchi exemplum, & tum & postea semp eas carnes comedit. ac fertur, si quando unum id diem intermisset, recruduisse morbū, donec ijsimpleteretur. Hunc iā prouecta ætate conuenisse fertur Asclepiades adolescēs, & uidisse, hominem illum habuisse aliquid magnificum & constans, qui non multum cum idiotis & hospitibus colloqui sole-ret ijs præsertim, qui aliqua re excellere uiderentur. Itaq; & se ab eo tractatū esse asperius: & cū nescio quo de præcepto arithmetico assentiri illi noluisset, sed, ut adolescens, nihil cessisset, ac disputationem eius acrius coarguisset, à Domnini congressu exclusum esse.

δόξα.) Gloria, laus popularis: id est, laudari ab ijs qui nihil sciunt.

δόξα.) Ratiocinatrix animi pars, diuiditur in mentem, cogitationem & opinionem (αἰσθητὴ, διανοητὴ, δοξαστὴ.) Opinio uerò prorsus in rebus sensilibus uersatur. Nouit enim, albo disgregari uisum, & omnem hominem esse bipedem. atq; etiam eorum quæ cogitatione persequimur, nouit absq; ratione conclusiones: ueluti, animū esse immortalē nouit: cur uerò, non item. Opinabilia sunt igitur & in sensibilibus uniuersalia, & cogitabiliū cōclusiones: atq; hæc cognitio dicitur opinio. Cur uerò anima sit immortalis, nō iam nouit opinio. cogitationis enim id opus est. Itaq; in Sophista benè definit opinionē Plato, rationū cogitationis terminationē. Vbi enim immortalē esse animā cogitatio cōcluserit, cōclusionē solū nouit opinio. Cogitatiois uerò est, ueluti uiam quandā cōficere, à propositione ad cōclusionē progrediēdo: unde etiam à Græcis διαβωια dicitur:

δόξα.) Sophocles:
 Quis ergo gloria, aut bona mihi fama
 Temerè fluentis usus est?
 Si Athenas religiosissimas dicunt
 Esse, & solas afflictum hospitem
 Seruare posse, & solas auxilij copiam habere:
 Vbi ista mihi sunt?

δόξα θεῶ.) Dei gloriā opificem & præuidentē, simulacris attribuerunt (inquit Apostolus) sub specie hominum, uolucrum & aliarum rerum.

δόξαν.) Sophocles: Tute qdē opinaris ista, ego uerò prorsus intelligo. Aristoph. Coniectare licet, nequeo sed dicere certum.

Viro bono nō est opinandum: id est, non assentiendum falsō.

δορκας.) μη πῶς λέοντα δορκας ἀψομαι

μάχης; Nū aduersus leonē caprea pugnā ineam? De ijs qui sunt uiribus impares.

δορυ κηρύκειον, ἢ ἅμα δόρατι κηρύκειον.) Cauduceum unā cum hasta. Prouerbiū, de ijs qui simul & rogant & minantur.

DORYCNION, herba pota lethalis est, & odore & gustu lacti similis, ab eoq; dijudicatu difficilis.

δορ.) καὶ δὸς πᾶς ὁ βίβω, λάβει δ' ἐδ' Ἰππὶ ναυσὶν ἀκέρως.

Da, omnis uita est: cape uerò, ne in nauibus quidem audias.

δοτε μοι λεκανίω.) Date mihi peluim. De irascentibus, seq; præbile uelle uomere simulantibus.

δελεία.) Seruitus trifariam dicitur. primū opificij diuini, deinde fidei, postremo de genda uitæ ratione.

δελωὶ ὦν κόμην ἔχεις.) Cū seruus sis, comamalis? De ijs q aliquid cōtra rationē agūt. Ingenuorū enim est, esse comatos.

δελων πόλις.) * Seruorū urbs in Africa est, ut scribit Ephorus lib. v: & alia Sacerorum seruorū, in quibus unus est ingenuus. Est & in Creta δελόπολις, ut Socrates tradit in primo rerū Creticarū. Est & alia quædā in Thracia Poneropolis, id est urbs improborum: à Philippo condita fertur, collocatis ibi ijs qui ob improbitatem malè audirēt, calumniatoribus, falsis testibus, causidicis, & alijs improbis, ad bis mille, ut Theopompus XIII rerum Philippicarum scribit.

Seruorum & improborum urbes.

o cæctum præclarū.

Seruire deo, uitij hero.

Viri boni liberi, & reges.

δελοι.) Serui Dei, naturā sunt omnes: uolūtate uerò, qui dominatū Dei exoptatum amplectuntur. Sunt & improbi, uitiorum serui: boni uiri autē, liberi. Est & alia seruitus in subiectione sita, & tertia in possessione & subiectione: cui dominatus opponitur, malus & ipse. Neq; uerò liberi tantum sunt uiri boni, sed etiam reges. Magistratus enim regius nemini est obnoxius, quæ res ad solos pertinet sapientes.

DODECACRYNOS fons Athenis, à XII siphonibus: quem Enneacrulon uocat Thucydides, à numero nouenario: & ab elegantia Callirrhoen.

δωδεκάκροισιον ἕρμα.) Duodecim fontium os. Cratinus sese laudās in Pityna: Rex Apollo, inquit, quot uersus? quanta flumina? resonant fontes, duodecim fistulis ebullit os. Illud in faucibus esse dixerim. Nisi quis ei os obturauerit, uerborum affluentia nos suffocabit.

δωδεκαμήχανοι.) De magna uarietate morū. Fuit nobilis qdā meretrix Cyrene,

ne,

Cyrene do-
decame-
chanos.

ne, cognomento δωδεκαμήχανος, quod XII gestus in concubitu effingeret. Euripides in Hypsipyle, Solem (ut opinor) aut Lunam, astrum δωδεκαμήχανον, à tran-
situ signotum XII appellat.

Oraculum
Dodonæi
Iouis.

δωδωναῖον χαλκίον, ἢ δωδωναῖω χαλκίω, Dodonæum as.) De garrulis. Demon enim narrat, Dodonæi Iouis oraculū lebetibus fuisse circumdatū, inter sese contiguus: quorum uno pulsato, reliquos omnes ordine resonare, diu durante sonitus circuitu. Sed Aristoteles figmentum hoc esse dicit, ac duas tantum esse columnas (idque argui duali uoce δωδωναῖω χαλκίω) quarum in altera lebes, in altera puer sit flagellum æneis loris tenens, quæ uento agitata in lebetem impingāt, qui ictus concinnè resonet.

DODONA, urbs Thesprotiæ Pelasgiæ, ubi Iupiter colebatur: & quercus erat, unā cum oraculo mulierum fatidicarum. Consultoribus autem accedētibz mouebat scilicet quercus, & resonabat. Dæ-

Dæmonum
uoces inar-
ticulatæ.

monum enim uoces inarticulatæ sunt. Illæ uerò dicebant: Hæc ait Iupiter:

δῶρα θεῶν περὶ εἴθε, καὶ αἰδοῖσθε βασιλῆας.

Quidam Hesiodiū uersū esse dicūt. Extat & apud Platonē III de Republica: *Munera, crede mihi, placāt hominesq; deosq; Placatur donis Iuppiter ipse datus.*

Nulla sano-
sta socie-
tas, nec fi-
des regni.

δωρητῶν.) *Quanta pradii sumus inuidia? En hoc regno, quod mihi Respublica* *Dono deat, non petenti,* *Creon me fidus ille est uetus amicus,* *Clām circumuentum eicere studet.*

Dorica uis
te ratio.

δωρεάζειν.) Corpus nudare ex parte, quæ Doricienses cingula non habebant, & ferè tunicas gestabant. Spartæ autē puellæ etiam nudæ conspiciabantur.

DORICVS, nomen quinquercionis. δῶρε. αὐλησις.) Dorica cantilena, sicut Phrygia & Lydia. & prouerbium, à Doria ad Phrygiam.

δῶρε. οἰκονομία.) Dorica œconomia. Et probitatem & frugalitatem Polemō assumpserat Xenocratis, ueluti Doricā œkonomiā.

δωροζαφῆ.) Actio dabatur Athenis in magistratus, qui dona cepisse uiderētur.

Ex Aristote-
telico Plao-
tonicis.

DORVS Arabs. hunc in philosophica historia narrat Damascius, acerrimū fuisse indagatorem ueritatis. Eundē Isidorus philosophus, cum initio sentiret Aristotelicis decretis irretitum, & in ijs ab ineunte ætate educatum, neq; partim ob prouectiorem ætatē, partim propter assuetudinē, ad Platonis magnificæ sciē-

tia subuolare posse sublimes & illustres sententias: hoc igitur eius ingenio perspecto, paulatim hominem reuocauit, & animum eius in magnū ueritatis campum deduxit: ut subtilitate illa Peripatetica, minutulas res colligente, reiecta, ad eam, quæ per Prometheum quendā, unā cū igni lucidissimo, demissa est, dialecticam, quæ est purissima prudentiæ & mentis inspectio, accederet, in eaq; uitæ philosophicæ spem collocaret.

δῶρε ἀγαθῆ, ἀρπυξὲς κακῆ, θανάτου δότα-
ρα.) Quod datur, bonum est: quod rapi-
tur, malū & lethiferum. Aelianus in Ver-
ria historia: Romanæ, inquit, mulieres, acceptis Pyrrhi muneribus, dixerunt: Videre quidē se, decere se illa, & digna esse eo qui misisset Pyrrho, sed gestare illa sibi esse nefas.

δωσίπυγος.) De puella simplici, & facili: à dandis natibus. Odi & obsequentem, & tergiuersantem nimis.

δραχμὴ χαλαζῶσα.) Drachma grandinans. Sub Diophanto drachma erat pecunia spectaculis destinata, quæ tempore cū gradinaret, huic data est ioco occasio.

DRACONTIDES, unus est XXX tyrannus.

DRACON Atheniensis legislator, cū in Aeginæ theatro propter latas leges iustitiam acclamationibus celebraretur, pluribus petasis, tunicis & uestibus capiti iniectis, suffocatus est, & in ipso theatro pulpatus: uixit temporibus VII sapientum, ac potius fuit illis antiquior. XXXI certè Olympiade leges tulit Atheniensibus, iam senex. Scripsit de gentis uitæ præcepta, uersuum tribus circiter millibus.

Dracon Stratonicensis, grammaticus, scripsit artem, orthographiam, de cōiugatis nominibus, de pronomibus, de uersibus, de Satyris, de Pindari carminibus, de uersibus Sapphōis, de Alcæi carminibus.

Dracon nepos, ex filio Thessalo, Hippocratis, illustris illius medici: pater Hippocratis: è quo rursus natus est Dracon, & ipse medicus, qui Roxanen Alexandri Macedonis coniugem curauit.

DRACO bestia, bifurcam habet linguam: eodēq; modo orator. Aiunt draconem captū, si caput eius uerberetur, mori. In Hiobo diabolus Draco dicitur. Torque perforabis labium eius.

DRAVS & Saus, fluij secundā Pannoniam includētes, in Istrum deferuntur. δραπέτης κληρος.) Fugitiua fors, quæ calidè tractatur: id quod de Cresphōtis & Ari-

Aristodemi liberis ferūt, Cresphontem hominem callidū glebam madidam in urnam inieciſſe.

δραχμῆρον.) Modestia & tranquillitas eius, coniuncta erat cū acrimonia & fortitudine. Quāuis enim humanus & quietus eſſet: tamen in certamen negociorū deſcendere coactus, nullo eorum erat inferior, qui in iſtis uoluntantur.

δραχαρνῆν.) Querne, id eſt ſtupide Acharnenſis. Malè audiebant Acharnenſes, ut agreſtes & duri: Potamij, quod facile admitterent aſcripticios: I hymœta dæ & Proſpaltij, ut litigatores.

DRACHMA, VI obolos continet: Drachmæ C, minam faciunt. εἰς χερσίδιον δαίειόν μοι τρεῖς δραχμᾶς: Ad porcellum emendū mutua mihi tres drachmas. De ijs q̄ uel morituri, uel initiandi erāt. Qui em̄ initiabātur, porcellū immolabant, q̄ uiderentur in numerum piorum referri.

δρεπανηφόρα περὶ πτω.) Falcati currus, aciem perturbabant: & in quos incurrebant, eos multū tractos atrociter interficiebant, aliorum manibus, aliorū pedibus aut armis prehenſis.

δρέπεται.) Cui ſunt illuſtres proci, plures quā ſponſe Tyndaridis Decerpentes gratiam, & uenalem Venerem.

δρέπμα.) Eandem, quam tu, doctrinā decerpi.

DRIXIPAROS, urbs Thraciæ.

δριξ.) Non amplius tu ſyluoſo & umbroſo ſaltu ruricola perdix Reſonabiſ cantillans.

DRONGYLVN, locus Thraciæ.

DROMYCHAETES rex Odryſiorū.

DRISON, urbs Epiri, & alia Thraciæ, quæ ab Iphicrate condita eſſe fertur.

δρόμων.)

Curriculo æquatis nature rebus geſtiſ Victoriæ abſtulit inclytum premium.

ἀργῶς κινεῖσθαι, δυςυχῆς ποιεῖ τρεῖς: τρεῖς καὶ ὑπὸς εὐδαιμονίας ποιεῖ τύχας,

Segniter moueri, calamitoſa efficit ininera: Currere in ſomnis, firmas facit fortunæ. δροκορητικά.

δρόμαξ.)

Multos uideo p̄pter ualetudinem ad nouaculā & dropacē cōfugere.

δρυῖδαι.) Druidæ, qui & Semnothei, philoſophi Gallorum. (cam.

DRYMVS, urbs inter Bœotiā & Atticam eius.

δρυμός.) In cōdenſis ſyluis ultrò exardeſcit flamma, uehementi uento motis arboribus, & inter ſe collifis.

δρυοκοίτης.) Locuſtæ, agreſti luſciniæ, & in quercubus cubanti cicadæ, cōmu-

nem tumulum fecit Myro puella, uirginali profuſa lachryma.

DRYOPES, gens iniuſta circa Pytho- nem quā Hercules, cū Erymanthio apro rediens, uictū ſibi negantē, proſtigauit.

DRYS urbs, alia Epiri, alia Thraciæ.

δρῦς.) Nō amplius delinitas, Orpheu, quercus, non amplius rupes duces. Homerus: Aut è quercu, aut è picea, quæ nō putreſcunt imbri.

δρῦν.) Polybius: Alterutrum eligendum, aut hoc, aut illud.

δρῦν.) Callimachus: δὴ λω ἄποθεν ἀλάλκῃ, λὼ εἰς ποθεῖ. Noxam procul expellat, quam nemo expetit. In fabulis: Hoc eō fit, quòd nemo ſua mala præuidet.

δρῦν.) Hic tibi iuxta arcē laborioſa formica tumulum è gleba ſicca ſtruxi.

DYMAS * Phryx, Priamo, q̄ Phrygib. Hecubæ opē tuliffet, filiam Hecubam deſpondit.

δύαμις.) Damascius de Iſidoro: Poetica quædam meditabatur, non facultatis ſuæ, ſed cupiditatis habita ratione.

δύαμις.) Potentia, uis, poteſtas, facultas, etiā ad rerum fugiendarū definitio- nem adhibetur: ut ſi quis dicat, Διόβολον (calumniatorē) eſſe, qui criminari amicos, & in odium adducere poſſit: furem, qui aliena clam ſurripere: ſophiſtam, qui per ſapietiæ ſpeciē quæſtū facere queat.

Horū enim nemo talis dicitur à facultate, ſed à uoluntate. Facultatē enim boni habent mala faciendi: ſed ea nō faciunt, quia nō uolunt. Eſt autē δύαμις inſtrumentale bonū, propter aliud expetendū.

δύαμις.) δύαμιν dicit Ariſtoteles de corpore: de incorporeo ἐντελέχειαν, de animo differens. Nā corpora quæ in ortu & interitu uerſant, facultate ſunt, & ſub-

ſtantia, & qualitate & quantitate, & loci mutatiōe. Facultate em̄ ſum⁹ homines, in ſemine & mēſtruo ſanguine: & facultate, pueri dū ſum⁹, uiri magnitudinē habemus. Ita ſe res habet in qualitate etiā.

facultate frigidi ſumus, dū calemus: & facultate mouemur, dū ſedem⁹. Cœleſtia uerò corpora facultate hac p̄dita ſunt, in loci mutatione dūtaxat. Sol enim oriēs, facultate medium cœli occupat: in eo q̄ loco, dū uerſat, facultate occidit. in reli-

quis etiā eius & cæterorū aſtorū motionib. facultas in loci mutatione cernitur.

δτι αἱ δύαμις.) Facultates tēpore ſunt actionibus priores: ratione uerò poſteriores. Priores quidē doctrina, & magis perſpicuæ nobis ad intelligendum ſunt actiones, propter perfectionem, quā facult-

Hecubæ

Voluntas

Facultas

Facultas

Actus

Facultas motionis

facultates. Actio enim, pfectio est eius quod facultate est. ad hanc enim facultas refertur. iam id ad quod refertur aliquid, eo prius est qd ad id refertur: atq; adeo reru omnium finis tempore quide posterior est, ratione uero prior. Ratione etenim finem nobis proponentes, ea quae ad illum deducunt, quærimus & comparamus.

Finis actio-
ne prior.

Archime-
des.

δωάμεις.) Pisides: Quinq; facultates Geometricas Archimedes in unā contraxit, ut machinis quibusdam grandia onera mouerentur.

Genius bo-
nus et ma-
lus.

ὅτι δύο δωάμεις.) Cū Philo dixerit, duas facultates (sic Genios appellat) omnem animam occupare, unam salutarem, alteram perniciosam: iste ne per somniū quidem salutarem sensit, quantus quantus est ex mera illa pniciosa cōpositus.

Diabolus.

DYNASTEN, id est principē uel potentem sacra Scriptura diabolum appellat. Dauid enim ait, Eripuit pauperē potenti: hoc est, naturam humanam, ut eo tempore destitutam à Deo.

δύω ρίχες ἀλείφεις.) Duos parietes inungis, siue candefacis. De ijs dicitur, qui in utranq; partē inclināt, & medios sese præbent in dissidijs, aut amicitijs.

Exilium fe-
lix.

δύω ἐτών.) Cum in Græcia biennium mansisset, iniqui exilij fructum cepit.

DYRRACHIVM, olim Epidamnus, quod propter cautes difficulter naues ibi applicarent.

Morositas
intracta-
bilis.

δυσσερεσμένον.) Difficile profectò est, homines morosos monere, si eos q uobis benè uolūt, timeris: ijs uerò qui uos amare nolunt, subinde supplices estis.

DYSAYLES, homo indigena, cū uxore Babo, è qua filias haberet Protonoen & Nefā, Cererē hospitio excepisse ferē.

Bellum.

δυσεκλογίτων.) incerta sunt belli munerā, nec ratione comprehendi possunt.

Agapius.

δυσπήβολον.) Agapius philosophus in admiratione fuit ob discēdi studium, & dubitationum explicatu difficilium tractationem.

δυσχηής.) Scutum, quod Pythonem tumultuoso è bello liberauit, in Mineruæ luco pendet.

δύοδυμον.) Sophocles: Mihi quidem ea quæ acta sunt, non malam spem præbent. Sed si tibi malè sentire uideor, te ipsum, ut æquitas postulat, accusato.

Gratia.

δυσκλήεις.) Absit, ut me Solita infamem uideat,

Vi seruatoremeum non uicissim cōseruem.

δυσκολία.) Sic appellatur in Dialecti-

cis dubitationibus responsio, quæ Syllogismum corrumpit.

δυσκολοκάμπηες ᾠδᾶς.) Si quis perplexum aliquid in cāticis adhiberet, cuiusmodi sunt Phrynidis intricatę ambages, multis uerberibus afficiebatur, ut q Musas aboleret.

δυσμαίβις.) Occasus uitæ, pro fine. δυσμίσητον.) Arbores infestæ, si quando uiderint mœnia Troiana, siccam foliorum comam abijciunt.

δύσμορος.) Si manibus meis perieris, mater quidem dicar infelix, sed in patria incolumi.

δυσωδία νόμιζε τὴν ἀηδίαν.) Foetorē existimatò molestiam. ὄνειρον κερτικόν.

δυσωπῶ.) Sperans effecturum sese, ut Iudæos puderet: quos, cum posset, non læderet.

δυσέκμαρτον.) Vbi uerò inuenietur uestigium ueteris impuestigabile criminis? κείται ὁ δυσράπελος.) Iacet morosus iste, ac difficilis.

δύστρος.) Mensis Martius apud Macedones.

δύσφορα.) Quod si difficilia ista nobis successerint, ab omni parte beati sumus. Et, Ob res mediocres ingēti dolore subinde suspirans interis, nullo cum fructu. Cur res toleratu difficiles, fletum & luctum appetis?

δυσχερασμάτων.) Ad uitam quietam se recepit, odio difficultatum gerēdæ Republicæ.

AI DIPHTHONGVS, ET AE. Eane, urbs Macedonia, ab Aeano Elymi Tyrrenorū regis filio, qui eò migravit: unde Aeanæus.

*AIACEM tradūt reliquo corpore inuulnerabilem fuisse, sola axilla excepta: propterea quod Hercules cætera corporis membra leonina pelle inuoluerit: illam uerò nō, quod scilicet pharetram ibi gestaret.

αἰάντειος γέλως.) Aiakis risus. De ijs qui stultè rident.

αἰετοῖ.) Aristophanes in Auibus: *Ενα, Nihil est iucundius quàm uolare.*

αἰγαῖον πέλαγος.) Aegæi pelagus. Theseus, Aegei, regis Athenarum, filius, occiso Minotauro, Cretæ potitus, Ariadnā Minois filiam uxorem ducit. Deinde patrem inuisere, eiq; uictoriam illā annunciare uolēti, quidam anteuertit: & Theseum à mendacibus Cretensibus proditum, & à Minoe immolatum esse, falso nunciauit Aegeo. Quo ille nūcio accepto,